ಶ್ರೀ ವೈ. ವೀರಪ್ಪ.—ತಕರಾರು ಮಾಡಬಾರದು ಎಂದು ಇದ್ದರೆ ಈಗಿನಿಂದಲೇ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಟೈಂ ಲಿಮಿಟ್ ಹಾಕಿಬಿಡಬೇಕು.

ಅಧ್ಯಕ್ಷರು.—15 ನಿಮಿಷ ಕಾಲ-ಮಿತಿ ಇರಲಿ.

ಶ್ರೀ ಸಿ. ಕೆ. ರಾಜಯ್ಯ ಶೆಟ್ಟಿ.—ಕಾಲು ಗಂಟೆಯೊಳಗೆ ಏನೂ ಹೇಳುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ.

2-30 P.M.

Mr. SPEAKER.—If I give half-an-hour now, I will have to intervene and reduce the time limit later on. Or I will fix 15 minutes as the time from now on.

Sri M. RAMAPPA.—We will leave it to your discretion. You can decide it later. You know the sense of the House.

Sri A. R. PANCHAGAVI.—It should be uniform throughout. It may be even 15 minutes, I do not mind.

Sri B. K. PUTTARAMAIYA.—No Sir, it may be at least half-an-hour as suggested by Sri Puttaswamy.

Mr. SPEAKER.—So, I take it that Members agree to half-an-hour now subject to revision afterwards.

BUDGET ESTIMATES FOR 1961–62

General Discussion—contd.

Sri J. B. MALLARADHYA (Nanjangud).—Mr. Speaker Sir, it is a very unusual experience that I have had during the last four years speaking on the Budget. In deference to the wishes of the House, I shall restrict my talk to half-an-hour.

Sir, to be brief, I must say that this presentation of the Budget by the Hon'ble Finance Minister is nothing but a betrayal of the helplessness of the Government and the Finance Minister in particular. It shows lack of courage and lack of determination to go forward with the set purpose, namely, the achievement of a welfare State. Sir, I call this Budget an election stunt. The mischief began from the Opposite side and so, the stunt will have to continue! Government apparently is afraid of going to the electorate with a tax effort of a greater magnitude because of political timidity which is hardly is keeping with the economic boldness as indicated in the matter of implementation of the Third Plan.

Sir, I want to know why the Government have got only 35.5 crores for the first year of the Third Five-Year Plan. At least in 1956-57, they had some excuse—they pleaded the difficulties of Reorganisation of States and adjustments arising out of States Reorganisation. According to the Finance Minister's speech, the administrative machinery is now capable of undertaking greater responsibility of a higher magnitude, but I do not see why in spreading the plan expenditure over five years, it should be put down at such low figure of 36.5 crores for the first year.

Sir, in commencing my criticism on the budget, I must first point out the continued omission made by the Government in regard to the question of fixing the opening balance for the consolidated fund and public accounts which has not yet been settled and only a combined balance sheet is held for all the three accounts. This is the fifth time I am making this observation. Government have not explained what their difficulty is for not giving us the correct opening balance for all these accounts. Sir, I should like to ask how many States in India are pleading this kind of helplessness in furnishing the opening balance for all the three accounts.

Sri C. M. ARUMUGHAM.—All the States where Congress Government is in power.

Sri J. B. MALLARADHYA.—The Finance Minister conveniently evades this issue in answering the Debate. Is there any prospect of its being ready before at least this particular Session or before the 1962-Session concludes ?

Sir, at the time I spoke on the Supplementary Estimates and Additional Demands, I said that even in respect of the Contingency Fund, they did not furnish the details and at the time of reply, the Finance Minister simply evaded the issue. I only hope that some thing would be said on this occasion.

Now coming to this question of financial position of the States—because my time is restricted, I will only refer to the major issues—on page 146-47 of the Memorandum, Government have given a statement of the assets and liabilities. My friend Sri Kothawale with great triumph said that there is an excess of 38.91 crores increase over the liabilities. Sir, if you will kindly turn to page 144—payment of compensation to landholds arising out of the abolition of zamindary system—it accounts for a sum of Rs. 181.56 lakhs. I should like to ask by what stretch of imagination can this be shown as asset ? I call it fictitious asset. On page 144—65 capital assets—payment of compensation to landholders on the abolition of zamindary system. You have paid away the amount due to them and now, you are showing it as an asset. You are recovering any land revenue spread over a period of years in respect of those lands. I want to know why you are taking credit for a sum of Rs. 181 lakhs. I consider that this is not an asset for which you should take credit.

Take again item 72—capital outlay on industrial development which is of the order of 25 crores......

Sri T. MARIAPPA.—When you acquire an estate by paying compensation, don't you consider it as asset ?

Sri J. B. MALLARADHYA.—Are you going to sell it ?

Sri T. MARIAPPA.—Yes, we are going to sell it when the time comes.

Sri J. B. MALLARADHYA.—But what is the position of the lands to-day? If you have sold the lands, you could realise some thing out of it. There is no explanation in respect of that item. If you want to take it as an asset, have you taken action to dispose of these lands by public auction and if so, what is the amount you have realised so far? In this particular budget, what right have you to take all that money as capital asset?

Sir, in regard to capital out-lay on industrial development—25 crores, you have invested nearly six crores on co-operative societies and industrial concerns which do not yield adequate return at all—no return at all.

Take again capital outlay on irrigation—and civil works 81—according to your own explanation, you have classified all the assets in excess of Rs. 20,000 under capital works in the irrigation programme. You are now taking credit for a sum of Rs. 26 crores. Sir, originally, you used to take into capital account all items of expenditure—roads and buildings in excess of five lakhs. Now you have reduced it to Rs. 20,000. My question is, how do you consider all the roads spread out throughout the length and breadth of the State as an asset? Are you going to realise any amount out of that? I can understand if it is a question of buildings. Are you going to sell all the roads and consider them as assets and show them in your accounts? At least, buildings can be sold. You have spent that amount, but what justification have you to consider that it is your asset? Are hey realisable assets?

This is a fictitious figure shown in the budget figures as real assets. If out of these Rs. 26 crores a good portion of it is spent on roads—it may be an indirect asset—can it be taken as permanent capital assets over liabilities?

Sri T. MARIAPPA.—If his argument can be stretched a little futher, then buildings also are not assets.

Sri J. B. MALLARADHYA.—Can you with any justification classify roads and buildings in the same category?

Sri T. MARIAPPA.—This is the system of accounting in all the States.

Sri J. B. MALLARADHYA.—I think the time has come when all the Congress Governments have got to do a little re-thinking in calculating assets and I do not know why Mysore should not give a lead in this matter.

As I was saying, this sum of Rs.38.9 crores which you have shown as excess of assets over liabilities is a spurious figure and it does not stand to reason or scrutiny. That is the burden of my song.

Coming to loans and advances, you have shown it as Rs. 38 crores, but you have not given us the D.C.B. of these. You have only furnished the major heads, but you have not furnished the D.C.B. I want these

details division-wise and I also want to know how much of it is irrecoverable. You have made no provision for that. If you see the accounts of joint-stock companies against their outstanding loans, they make provision for bad debts, but you have taken the entire sum of Rs. 38 crores to the credit side as assets. Is it fair ?

Sri T. MARIAPPA.—We have given a list of the outstandings.

Sri J. B. MALLARADHYA.—In regard to receipts from major irrigation works, my friend Sri Kothawale was referring to the figure of Rs. five crores, but he forgets that they have actually to shell out Rs. 210 lakhs by way of interest on major irrigation works. If you take into account the sum of Rs. 576 lakhs interest on ordinary debt charges and a sum of Rs. two crores provided for the sinking fund, the two comes to about Rs. eight crores. As the Leader of the Opposition stated yesterday. you have started with a debt of Rs. 122 crores on 31st March 1960 and on 31st March 1962, it would have gone to Rs. 153 crores unless in the meantime, you do not go in for further loans. As a result of all this, what are your returns for liquidating your indebtedness and showing your solvency ? There are only two sources and they are industries and major irrigation works. What is the return on the capital outlay on industrial schemes which are of the order of Rs. 26 crores.

Sri T. MARIAPPA.—We have also given loans and we will recover them.

Sri J. B. MALLARADHYA.—In no official document which you have placed before the House, have you been able to tell us what exactly is the return on the capital. You have only shown the gross receipts. As I have been repeatedly saying, you are trying to evade the issue and not placing the correct picture before us. My friend Sri Kothawale was praising the Finance Minister for placing a realistic budget. But I do not think that after payment of the interest charges on the investment, the return would be more then two to three per cent.

Sri T. MARIAPPA.—I have also mentioned the income from non-tax revenue. On page 5 of budget speech, I have shown the net income from industrial concerns as Rs. 79 lakhs.

Sri J. B. MALLARADHYA.—Rs. 79 lakhs on an investment of Rs. 26 crores. What is the percentage of the return ?

Sri T. MARIAPPA.—That is a different matter.

Sri J. B. MALLARADHYA.—On page 146 of the Budget Memorandum, you have stated that you expect to draw Rs. 14 crores from reserves. Is this a very sound policy ? You say that this is very sound financial position.

Sri T. MARIAPPA.—What are the reserves meant for ?

Sri J. B. MALLARADHYA.—The financial reserves were built for specific purposes. Are you appropriating them for the purpose for which they were built ?

Srt T. MARIAPPA.—You are thinking of the old Mysore practice where specific reserves were built for specific purposes, but that is no longer in vogue now. The method of preparing the budget has completely changed.

Sri J. B. MALLARADHYA.—On the one side, you get the reserves from the industrial concerns and pay them interest. When you draw on those reserves, what do you do ? Take for instance, Bhadravathi. They make provision for depreciation and reserves. You draw all that and invest in certain Government of India securities and you get interest. But when you draw from the reserves and when you deplete the very source, what is the financial position of the State ? You have shown that the closing cash balance as on 31st March 1962 would be *minus* Rs. 539·47 lakhs and the short-term investment in treasury bills and fixed deposits as on 31st March 1962 would be Rs. 1409·51 lakhs.

"...Investments and Cash. Short Term Investment and Long Term Investment—Government and other Securities: Rs. 1409·51 "

According to the Plan, you are going to draw Rs. 15 crores from the reserves, from the finance in the Third Five-Year Plan. On 31st March 1962, your plan will be *minus* which means you will be left with Rs. 8½ crores under these items as on 31st March 1962. Do you agree ?

Sri T. MARIAPPA.—I won't say anything now.

Sri J. B. MALLARADHYA.—According to your own figures, there is a sum of Rs. 14 crores and your cash balance at the end of 31st March 1962 will be *minus* Rs. 5½ crores. If you deduct, your net reserves will be only Rs. 8½ crores. For the remaining four years of the Third Five-Year Plan, what will be your short-term investment and the easily realisable assets; will that not weaken your cash position and what have you done to strengthen it ?

Sri T. MARIAPPA.—You want bigger Plan and still, you want to save money.

Sri J. B. MALLARADHYA.—I began by saying that the presentation of budget is a betrayal of helplessness. This is the statement on which I am building up all these arguments.

In regard to borrowing programme; you take page 15 of your speech.

Sri T. MARIAPPA.—I indicated this very position even in my last budget speech.

Sri J. B. MALLARADHYA.—At the end of the Second Five-Year Plan, your cash position will be weak. I have been saying it year after year.

Sri T. MARIAPPA.—I have been saying year after year...

Sri J. B. MALLARADHYA.—But what have you done to improve it ? It was your responsibility to have devised ways and means to strengthen your cash position. On page 15 of your speech, you have indicated the

borrowing programme. You say: "...But as the State Government desire to raise another loan during 1961-62......" You don't definitely say what is the amount that you are going to raise. "...it is proposed to give conversion facilities..." You are giving conversion facilities for Rs. 6 crores. It means that the size of the loan will be very much above Rs. 6 crores. I want to know whether it will be Rs. 10 crores and what are the indications that you have received so far from the Reserve Bank. Have you studied the conditions of the money market. Do you think you will realise the money; you have not indicated...

Sri T. Mariappa.—The whole thing will be clear in April or May.

Sri J. B. Mallaradhya.—On page 14, you say that loans from the Public is of the order of Rs. 14·70 crores, which means that it should not be more than Rs. three crores every year.

Sri T. Mariappa.—Roughly Rs. four crores every year.

Sri J. B. Mallaradhya.—Even so this year you expect to raise a big loan and with this cash position and with this financial position of the State, can you convince the public that your loan will be successful and you will draw the money? I wish you the best of luck. From the budget figures placed before the Honourable Members, I say that the financial position of the State is in a very dangerous situation; it is very critical. You have chosen to give a deficit budget. The basic objective of a deficit budget according to orthodox canons of budgeting is to secure development with stability. I do not object to deficit budget at all because it is a jugglery of figures. When you had increased revenues in 1959-60, you reduced your expenditure by Rs. four crores; that is borne out by the Statement in your own budget speech. On page 8. The expenditure was Rs. 5,172 lakhs as against the revenue of Rs. 5,849 lakhs. It means you wanted to show a revenue surplus. That is not a very realistic budget. In a year where your revenue receipts were of the high order of Rs. 3½ crores, you reduced the expenditure by Rs. four crores.

Sri T. Mariappa.—We were not able to spend all the amount.

Sri J. B. Mallaradhya.—You could have easily manipulated the figures.

Sri T. Mariappa.—The tempo has risen now. It is like giving an artificial respiration.

ಶ್ರೀ ಜೆ. ಬಿ. ಮಲ್ಲಾರಾಧ್ಯ.—ಇದು ದೀಪ ಆರುವುದಕ್ಕೆ ಮುಂಚೆ ಬಗ್ ಎನ್ನುತ್ತಾ ಆರುತ್ತಲ್ಲಾ, ಆ ರೀತಿ ಆಗುತ್ತದೆ. In regard to deficit, budget, I told you that both stability and development are important. Deficit financing with adequate safeguards would be of some use at a certain stage. but this is not a device which you could use indiscriminately, which you have done at this stage. I want to know why you have left this deficit uncovered. The Leader of the Opposition referred to this question of deficit budgets being presented as a fashion.

Sri T. Mariappa.—Is it difficult for you to guess?

ಶ್ರೀ. ಜೆ. ಬಿ. ಮಲ್ಲಾರಾಧ್ಯ.—ನಿಮ್ಮ ಬಾಯಿಂದ ಬರಲಿ ಎಂದು ನಾನು ನಿರೀಕ್ಷೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. You know that the adjoining Andhra State in spite of the fact that there was a dificit budget, they did not resort to taxation.

Sri T. MARIAPPA.—What is the amount that is left uncovered?

Sri J. B. MALLARADHYA.—Even if it were a small one, they could have covered it; they could have resorted to taxation. I want to know why you have resorted to taxation this year instead of doing it all these three years. Just at the time when the standard of living is so low and the earning capacity has not increased . . . . .

Sri T. MARIAPPA.—Take Kerala for example.

Sri J. B. MALLARADHYA.—I do not want to take Kerala for example. It is not completely a P.S.P. Government. I would like to know about the Government for which you take the entire responsibility.

In regard to the Finance Commission coming, we must press for a large part of the income-tax pooled to be allotted to the State. The present rate of 60 per cent distribution to the State has got to be changed and it ought to be 90 per cent on population basis. I would like to invite attention to what the West Bengal Chief Minister has stated in this connection. He is now going to flout the Government of India and he is going to go ahead. I want to know whether this courage is available in this Government.

So far as the excise revenue is concerned, I do not know why it is restricted to only 25 per cent to the State and why the basis of calculation has not been changed . . . . .

Sri T. MARIAPPA.—We have been pressing hat 90 per cent should be based on consumption.

Sri J. B. MALLARADHYA.—You have set up a committee to draft a memorandum to the Finance Commission in regard to the claims that you may put forward before them. One important thing that you should remember is, before we press our claim we should make them aware that we have done our maximum in our taxation effort.

Sri T. MARIAPPA.—You say two things at the same time. You question me why I cover by taxation and at the same time......

3-00 P.M.

Sri J. B. MALLARADHYA.—You are a very cute person. I said, for the last three years, you kept quiet and this year, you have come forward with a tax. You have not resorted to the betterment levy a all. Why have you not resorted to it?

Sir, the Hon'ble House is aware that practically all resources are now controlled by the financial measures adopted by the Centre and the State has to wait as stated by Dr. Laxmanswamy Mudaliar on the floor of the Madras Legislative Council, that we have to wait for the crums that fall to our share. I want to put forward four suggestions: Firstly, the surcharge on income-tax has got to come into the divisable

part ; secondly, the revision of scales of pay to the Government servants should be taken for consideration and adequate grants given ; thirdly, the Sharavathy Valley Project has got to be kept outside the Plan and fourthly, the interest has got to be calculated from the date from which our projects begin to yield.

Further, Sir, these unproductive works must be treated as grants and not as loans and particularly those in the newly integrated areas. Unless they do it, there is no hope to meet in a favourable atmosphere in the next budget session.

Sir, I have one important matter to say and I will close. In regard to the general administration, I wish to mention on the floor of this House that to-day, so far as Mysore Government is concerned, there is neither Cabinet responsibility nor allegiance from the Services to the Cabinet. Sir, I raised two very important issues in connection with the no-confidence motion and referred to the part played by the ex-Chief Secretary and the present Chief Secretary and I said that the Cabinet has no control over the officers of the highest cadre. I have given concrete instances and the Chief Minister was pleased to refer to something which is far from truth. In fact, he did not refer to the Chief Secretary at all. He converted the entire Cabinet to the position of accused in connection with the cases against two M. L. As. In the other instance, one Member of the Cabinet referred the instance to the Chief Ministe and wanted that a Judge be appointed to enquire into the whole matter. No action was taken. In respect of the other case, the Chief Minister has not given a correct picture. I take a challenge and the Hon'ble Speaker may send for the file and find out who is speaking the truth and who is not, that is, in connection with the appointment of the Agriculture Inspector. The appointment was made and the appointment was cancelled. Sir, you must find out whether the Leader of the House is correct or the opposition Member is correct. I am prepared to take a challenge.

Sir, another point is, the existing Cabinet Ministers are not prepared to profit either by the Indian Administrative Service or from those who are already retired from the Administrative Service. Sir, it is not the monopoly of the Congress Chief Minister that he is one to teach a lesson to opposition about Socialism. After all, what is it that they have done in the implementation of the Second Five-Year Plan? They have done nothing to reduce the marked difference between the poor and the rich. The poor is getting poorer and the rich is getting richer. Is it not the objective of the Second Five-Year Plan to reduce difference ? Sir, the Chief Minister seems to have said:

"ಅಧಿಕಾರ ಶಾಹಿಯಲ್ಲದ್ದು ಈಗ ಈ ಸಭೆಯ ಸದಸ್ಯರಾಗಿರುವಂಥ ಒಬ್ಬರಿಂದ ನಾವು ಆ ಸೋಷಿಯಲಿಜಂ ಪಾಠಕಲಿಯ ಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ" ಎಂತ ಹೇಳಿದರಂತೆ.

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಪುಟ್ಟಸ್ವಾಮಿ (ಮೈಸೂರು).—ಈ ಸೆಕ್ಷನ್ನಿನಲ್ಲಿ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಸದಸ್ಯರುಗಳಿಲ್ಲದಿರುವಾಗಲೇ ಇಂಥ ಚರ್ಚೆಗಳು ಆಗುತ್ತವೆ।

ಶ್ರೀ ಜೆ. ಬಿ. ಮಲ್ಲಾರಾಧ್ಯ.—ಇದು ನೀವೇ ಕಲಿಸಿದ ಪಾಠ, ಅದಕ್ಕೆ ನಾನು ಜವಾಬ್ದಾರನಲ್ಲ. I have got to perform my duty as a Member of opposition, that this Socialism should be inculcated in the minds of the people, particularly, the Chief Minister, who has neither sacrificed nor has gone to jail for two days. On the other hand, we, in the Administrative Service, have sacrificed.

(*Interruption.*)

I know what the Chief Minister has sacrificed and how many times he has gone to jail. And I know I have sacrificed and I will give you the details. Let the Chief Minister place the fact on the table of the House.

Sri T. MARIAPPA.—Sir, it is better that he avoids personal references.

Sri J. B. MALLARADHYA.—Sir, when I was not present here, the Chief Minister has referred to me. He could have said all that when I was present in the House.

Mr. SPEAKER.—The Hon'ble Member was absent when the Chief Minister made this reference.

Sri J. B. MALLARADHYA.—Anyway, Sir, I was referring to the inefficiency of the administration. With regard to inefficiency of the administration, I have got few observations.

Well, Sir, how many years this Government is going to take for the preparation of the inter-State seniority list ? Then, they have now evolved a revision of pay scales and nobody is satisfied about it, particularly, those who have put in 15 to 20 years of service. I have requested the Speaker to allot a day for this. Sir, this particular Government is making it its business to flout the authority of the Public Service Commission. It is a duely constituted Body of statutory existence. It is not for this Government to go and flout the suggestions and always differ from them. When it serves the purpose of their party, they agree, other wise, they go against the wishes of the Public Service Commission. This is the kind of treatment the Mysore people are getting at the hands of this Government.

Sir, in regard to the question of introduction of uniformity of laws between the integrating areas and the old Mysore State of Mysore, the less said, the better. Sir, you are aware that there were 60 Bills which were introduced and some of the Bills have lapsed. Is this the sample of efficiency of any Government ? The Minister for Forest said, 'if this House co-operates'. What made this Government not to convene the sessions more frequently and get all the Bills passed ? Next year, this House is going to be dissolved and fresh elections would be held. Are you going to leave that legacy ? Sir, if we send letters to Government, We will not get even the acknowledgment. I am one of the victims. For a few days, the Chief Minister was

prominent and now he is also not replying. If any information is asked, it is never furnished.

Sri T. MARIAPPA.—Sir, so far as I am concerned, I have acknowledged his letters.

Sri J. B. MALLARADHYA.—I will produce a whole file to show as to how many letters are not aknowledged. You can see whether I have said something wrong or the other side has said something wrong. Has any Minister taken the trouble? How many ministers have inspected their own offices to determine what is the stage of pendency Government business in their own offices. The Ministers have high responsibility; they cannot merely sign on files. They cannot act as post offices. Efficiency in the Government machinery should start in the Ministers' offices. Supposing a series of applications are submitted in a particular camp. Should they not see that that application is disposed off.

I will now refer to a recent case in which the sericulture industry is ruined in the State. Owing to pressure from the Opposition Benches, Hon'ble Sri Mariappa, when he was in-charge of sericulture department, introduced what is called--the Control of seed, Distribution and Production Act of 1959. Do you know the position to-day? Many of the people, both reelers and the rearers of the business are ruined and the Government has got to take the responsibility. They introduced that Act without making adequate preparations and when nearly 55 to 57 lakhs of decease-free layings were intended to be supplied to the rearers in different parts of the State, the Government could not supply more than six to eight lakhs. The kind of disorganisation that has set in the Sericulture Department due to favourtism, nepotism and maladministration is something collossal. These are instances to prove that there is complete inefficiency in the Ministry.

I do not wish to bank upon your generosity any more, Sir and with this I close.

Mr SPEAKER.—The House will now adjourn and meet after half-an-hour.

The House adjourned for recess at Fifteen Minutes past Three of the Clock and re-assembled at Forty-Five Minutes Past-Three of the Clock.

[Mr. DEPUTY SPEAKER *in the Chair*]

†ಶ್ರೀ ಇ. ಇ. ರಾಮಯ್ಯ (ಸಿರುಗುಪ್ಪ).—ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ಈಗ ನಮ್ಮ ಮುಂದಿರುವ 1961-62ರ ಬಡ್ಜೆಟ್ಟನ್ನು ಸುಸ್ವಾಗತಿಸುತ್ತ ಕೆಲವು ಸಲಹೆಗಳನ್ನು ಕೊಡಬೇಕೆಂದಿದ್ದೇನೆ. ಈಗ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳೊಬ್ಬರೂ ಇಲ್ಲ. ಆರ್ಥಿಕ ಮಂತ್ರಿಗಳೊಬ್ಬರು ಮಾತ್ರ ಇದ್ದಾರೆ. ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಮಹತ್ವವಾದ ಬಡ್ಜೆಟ್ ಚರ್ಚೆ ನಡೆಯುತ್ತಿರುವಾಗ ಒಬ್ಬರೇ ಮಂತ್ರಿಗಳಿದ್ದು ಬೇರೆಯವರಿಲ್ಲವೆಂದರೆ ವಿಷಾದವಾಗುತ್ತದೆ.

(ಶ್ರೀ ಬಿ. ಇ. ರಾಮಯ್ಯ)

ಹಣಕಾಸಿನ ಸಚಿವರು ತಮ್ಮ ಜಾಣ್ಮೆಯಿಂದ 431.52 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳ ಖೋತಾ ಬಡ್ಜೆಟ್ಟನ್ನೂ ನಮ್ಮ ಮುಂದೆ ಇಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. 1961-62ರಲ್ಲಿ ಸಂಬಳಗಳ ಪುನರ್ವಿಮರ್ಶೆಯಿಂದ 4½ ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳಷ್ಟು ಹೆಚ್ಚು ವೆಚ್ಚವಾಗುತ್ತದೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಇಷ್ಟಾದರೂ ಸುಮಾರು 431·52 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳಷ್ಟು ಮಾತ್ರ ಖೋತಾ ಇರುವ ಬಡ್ಜೆಟ್ಟನ್ನೂ ಮಂಡಿಸಿದ್ದಾರೆಂದರೆ ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಅವರ ಜಾಣ್ಮೆ, ಅವರ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವ ಇವನ್ನೂ ತೋರಿಸಿಕೊಡುತ್ತದೆ. ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟೋ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಕಾರ್ಯಗಳಿಗೆ ಹಣವನ್ನು ಒದಗಿಸುತ್ತಿರುವಾಗ ಈ ಡಿಫಿಸಿಟ್ಟನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಅದು ಡಿಫಿಸಿಟ್ ಅಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಿದರೂ ತಪ್ಪಾಗಲಾರದೆಂದನ್ನಿಸುತ್ತದೆ.

ವಿರೋಧಪಕ್ಷದ ನಾಯಕರು ಇದು ಒಂದು Election stunt ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ಕೇಂದ್ರದವರು ಎಷ್ಟು ಹಣ ಸಹಾಯವನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆಯೋ ಅಷ್ಟು ಹಣವೂ ಕೂಡ ಖರ್ಚಾಗಿದೆ. ಯಾವ ಯಾವ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳನ್ನು ಹಾಕಿದ್ದಾರೆಯೋ ಅವೆಲ್ಲ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಜಾಗ್ರತೆಯಾಗಿ ನಡೆಯುತ್ತಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಸಂತೋಷವಾಗುತ್ತದೆ.

ಮಾನ್ಯ ಹಣಕಾಸಿನ ಸಚಿವರು ಈ ಡಿಫಿಸಿಟ್ಟನ್ನು ಭೂಕಂದಾಯದ ಮೇಲೆ ಸರ್‌ಛಾರ್ಜ್ ಹಾಕುವುದರಿಂದ ಸರಿಪಡಿಸುತ್ತೇವೆಂದು ಹೇಳಿದರು. ಆದರೆ ಅದು ಹೇಗೆ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ವಿವರವಾಗಿ ತಿಳಿಸಿಲ್ಲ. ಭೂಮಿಯನ್ನು ಅವಲಂಬಿಸುವುದು ಲಾಭದಾಯಕವಾಗಿಲ್ಲವೆಂದು ಭೂಮಿಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಎಷ್ಟೋ ಜನ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳು ಮತ್ತು ಇತರ ಉದ್ಯೋಗಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಹೀಗಿರುವಾಗ ಭೂಕಂದಾಯದ ಮೇಲೆ ಸರ್‌ಛಾರ್ಜ್ ಹಾಕುವುದು ಬಹಳ ಆಶ್ಚರ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಮಾನ್ಯ ಸಚಿವರು ಎಲ್ಲ ವಿಷಯಗಳನ್ನೂ ಪರಿಶೀಲನೆ ಮಾಡಿ ಯಾವ ರೀತಿ ಸರ್‌ಛಾರ್ಜ್ ಹಾಕಬೇಕು, ಎನ್ನುವುದನ್ನು ತಿಳಿಸಬೇಕೆಂದು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

ಆಡಳಿತ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಹೇಳಬೇಕೆಂದರೆ ಬೇಕಾದಷ್ಟಿದೆ. ಅಧಿಕಾರಿಗಳ ಸೀನಿಯಾರಿಟಿ ಪಟ್ಟಿಯನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರು ತಯಾರು ಮಾಡಿದರು. ಅದು ಬಹಳ ಅತೃಪ್ತಿಕರವಾಗಿದೆಯೆಂದರೆ ತಪ್ಪಾಗಲಾರದು. ಇದರಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೂ ನಾನಾ ತೊಂದರೆಗಳುಂಟು ಬೊಂಬಾಯಿ ಕರ್ಣಾಟಕ, ಹೈದರಾಬಾದ್ ಕರ್ಣಾಟಕ, ಮದ್ರಾಸ್ ಕರ್ಣಾಟಕ ಹೀಗೆ ನಾಲ್ಕೈದು ಭಾಗಗಳಿಂದ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಬಂದಿದ್ದಾರೆ. ಇವರ ಸೀನಿಯಾರಿಟಿ ಪಟ್ಟಿ ತಯಾರಿಸುವುದು ಕಷ್ಟ.

4-00 P.M.

ಇದನ್ನು ಸರಿಪಡಿಸತಕ್ಕದ್ದು ಸರಕಾರದ ಆದ್ಯ ಕರ್ತವ್ಯ. ಅದರಲ್ಲೂ ನಮ್ಮ ಬಳ್ಳಾರಿ ಜಿಲ್ಲೆಯಿಂದ ಬಂದ ಜನಕ್ಕೆ ಬಹಳ ಅನ್ಯಾಯವಾಗಿದೆ. 1-10-1953 ರಲ್ಲಿ ಬಳ್ಳಾರಿ ಜಿಲ್ಲೆಯು ಮೈಸೂರು ರಾಜ್ಯಕ್ಕೆ ಬಂದು ಸೇರಿತು. ಹೊಸದಾಗಿ ಬಂದು ಸೇರಿರುವ ಈ ನಮ್ಮ ಜಿಲ್ಲೆಗೆ ಇದುವರೆಗೂ ಅನುಕೂಲವಾಗಿಲ್ಲ. ಉದಾಹರಣೆಯಾಗಿ ಹೇಳುವುದಾದರೆ, ತಹಶೀಲ್ದಾರರುಗಳಿಗೆ ಪ್ರಮೋಷನ್ನನ್ನು ಕೊಡುವ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಸೀನಿಯಾರಿಟಿ ಪ್ರಕಾರ ಮಾಡುತ್ತಿಲ್ಲ. ಇಲಾಖೆಯ ಮುಖ್ಯಾಧಿಕಾರಿಗಳು ಏನು ಪ್ರಪೋಸಲ್ಲುಗಳನ್ನು ಕಳುಹಿಸುತ್ತಾರೆಯೋ ಅದನ್ನು ಸರಕಾರದವರು ಹಾಗೇನೇ ಮಂಜೂರು ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಈ ರೀತಿಯಾಗುತ್ತಿರುವುದರಿಂದ ನಮ್ಮ ಭಾಗದ ಜನಗಳಿಗೆ ಎಷ್ಟು ಸರಿಯಾಗಿ ನ್ಯಾಯವು ಸಿಗುತ್ತಿಲ್ಲ ಎಂದು ಇಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದರೆ ತಪ್ಪಾಗಲಾರದು. ಸರಕಾರದವರು ಈಗಾಗಲೇ ಹೈಕೋರ್ಟಿನವರು ಹೇಳಿರುವಂತೆ ಇವನ್ನೆಲ್ಲಾ ಪುನಃ ಪರಿಶೀಲನೆ ಮಾಡಿ ಅನ್ಯಾಯಗಳನ್ನು ಸರಿಪಡಿಸಿ ನ್ಯಾಯವನ್ನು ಒದಗಿಸಿಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಇಲ್ಲಿ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಇದರಿಂದ ಈಗ ಅಧಿಕಾರಿಗಳಲ್ಲಿ ಅಸಂತೃಪ್ತಿ ಉಂಟಾಗಿದೆ. ಅವರುಗಳು ನಮಗೆ ನ್ಯಾಯ ಸರಿಯಾಗಿ ಸಿಗುತ್ತಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಅದಕ್ಕೋಸ್ಕರ ನಾನು ಸರಕಾರಕ್ಕೆ ಹೇಳುವುದು ಇಷ್ಟೇ. ಇವನ್ನೆಲ್ಲಾ

ನಿಗದಿ ಮಾಡಲು ಒಂದು ತಾರೀಖನ್ನು ನಿಗದಿ ಮಾಡಿ Date of entry into Service ಎನ್ನು ವುದನ್ನಾಗಲೀ, ಯಾವ ಕಡೆಯಿಂದ ಬಂದವರೇ ಆಗಲೀ ಅವನ್ನೆಲ್ಲಾ ಸರಿಯಾಗಿ ಪರಿಶೀಲಿಸಿ ನಿಗದಿ ಮಾಡಿದರೆ ಸರಿಯಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ಈಗಲಾದರೂ ಸರಕಾರದವರು ಮಾಡ ಬೇಕೆಂದು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ

ಇನ್ನು ಪ್ರೊಹಿಬಿಷನ್ನು ವಿಚಾರವಾಗಿ ಹೇಳುವಾಗ, ಇದು ಸರಿಯಾಗಿ ನಡೆಯುತ್ತಿಲ್ಲ ಎಂದು ನಾನು ತಿಳಿಯುತ್ತೇನೆ. ಇದೇ ರೀತಿ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ಸದಸ್ಯರೂ ಇಲ್ಲಿ ಹೇಳುತ್ತಾ ಬಂದಿದ್ದಾರೆ. ಇದನ್ನು ಹೇಗೆ ಮಾಡಬೇಕು ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಆಲೋಚನೆ ಮಾಡಿ ಇನ್ನೂ ಇದನ್ನು effective ಆಗಿ ಮಾಡಿ ಜಾರಿಗೆ ತರಬೇಕು. ಯಾವ ರೀತಿಯಾದ ಕ್ರಮಗಳನ್ನು ತರಬಹುದು ಎನ್ನುವುದ ನ್ನೆಲ್ಲಾ ಸರಕಾರ ಯೋಚನೆ ಮಾಡುವುದು ಅವಶ್ಯವಾಗಿದೆ. ಈ ಪ್ರೊಹಿಬಿಷನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತಂದಾ ಗಿನಿಂದ illicit distillation ಎನ್ನುವುದು ಬಹಳ ಹೆಚ್ಚಾಗುತ್ತಿದೆ. ಇದು ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಹಳ್ಳಿಯಲ್ಲಿಯೂ ಗೃಹ ಕೈಗಾರಿಕೆಯಾಗಿ ನಡೆಯುತ್ತಿದೆ. ನಾರ್ತ್ ಕ್ಯಾನರಾದಲ್ಲಿಯೂ ಕೂಡ ಇದು ಗೃಹ ಕೈಗಾರಿಕೆಯಾಗಿ ನಡೆಯುತ್ತಿದೆ ಎಂದು ಕೇಳಿದೇನೆ. ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ಈಗ ಪ್ರತಿ ಯೊಂದು ಕಡೆಯಲ್ಲೂ ಇದೆ. Illicit distillation ನಿಂದ ಜನರ ಆರೋಗ್ಯ ಕೆಡುತ್ತದೆ. ಅದ ರಿಂದ ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಸರಿಯಾದ ಮತ್ತು ಉಗ್ರವಾದ ಕ್ರಮಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಇದ ಕ್ಕಾಗಿ ಒಂದು ಕಮಿಟಿಯನ್ನಾದರೂ ನೇಮಕ ಮಾಡುವುದು ಸೂಕ್ತವಾಗಿದೆ ಎಂದು ನನಗೆ ತೋರುತ್ತದೆ. ಅದರಲ್ಲೂ ಸರಕಾರಕ್ಕೆ ಇದರಿಂದ ಬರುವ ಆದಾಯವೂ ಹೋಗುತ್ತಿದೆ. ಅದ ಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಜನರ ಹಿತದ ಷ್ಟಿಯಿಂದ ಪ್ರೊಹಿಬಿಷನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತರುವಾಗ ಸರಿಯಾಗಿ ಅದು Effective ಆಗಿರುವಂತೆ ತರಬೇಕು. ಹಾಗೆ ಮಾಡಿದರೆ ಇದು ಯಶಸ್ವಿಯಾಗುತ್ತದೆ. ಇದನ್ನು ಸರಕಾರದವರು ಆಲೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಈ ಪ್ರೊಹಿಬಿಷನ್ನನ್ನು ಪೋಲೀಸು ಇಲಾಖೆಯವರ ವಶಕ್ಕೆ ಕೊಟ್ಟಿರುವುದು ಸರಿಯಾಗಿಲ್ಲವೇನೋ ಎಂದು ನನಗೆನಿಸುತ್ತಿದೆ. ಇದಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಒಂದು ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾದ ಇಲಾಖೆಯನ್ನೇ ಮಾಡಿ, ಇದಕ್ಕಾಗಿ ಸುಮಾರು 50–60 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳು ಖರ್ಚಾದರೂ ಚಿಂತೆ ಇಲ್ಲ, ಬೇರೆ ಇಲಾಖೆಯನ್ನು ಮಾಡಿದರೆ ಜನಕ್ಕೆ ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತದೆ. ಇದಕ್ಕಾಗಿ ಬೇರೆ ಒಂದು ಬಿಲ್ಲನ್ನೂ ಕೂಡ ತರಬೇಕು. ಈಗ ಪ್ರೊಹಿಬಿಷನ್ನಿಗೆ ವಿರೋಧವಾಗಿ ಹೋಗುವವರಿಗೆ ಐದು ರೂಪಾಯಿನಿಂದ ಹತ್ತು ರೂಪಾಯಿಗಳವರೆಗೆ ಜುಲ್ಮಾನೆಯನ್ನು ಹಾಕುತ್ತಿ ದ್ದಾರೆ. ಆದರೂ ಇದನ್ನು ಜನ ಲಕ್ಷ್ಯ ಮಾಡುತ್ತಿಲ್ಲ. ಜುಲ್ಮಾನೆ ಕೊಟ್ಟು ಕುಡಿದು ಬರುತ್ತಾರೆ. ಆದುದರಿಂದ ಇದಕ್ಕೆ ಅನುಕೂಲವಾಗಿರುವಂತಹ ಒಂದು ಬಿಲ್ಲನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ತಂದರೆ ಇದು ಯಶಸ್ವಿ ಯಾಗಿ ಕೆಲಸಮಾಡಲು ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತದೆ.

ನಮ್ಮ ಹಣಕಾಸಿನ ಸಚಿವರು ಈಚೆಗೆ ಸರಕಾರಿ ನೌಕರರುಗಳಿಗಾಗಿ ಹೊಸ ವೇತನಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಇದೇನೋ ನಿಜವಾಗಿ ಸ್ವಾಗತಿಸುವ ವಿಷಯ. ಆದರೆ ಈ ನೂತನ ವೇತನಗಳಿಂದ ಕೆಲವರಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಅದರಲ್ಲೂ ಹೊಸದಾಗಿ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಸೇರತಕ್ಕವರಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಒಂದು ಬೆನಿಫಿಟ್ಟು ಸಿಗುತ್ತದೆ. ಸುಮಾರು ಐದು ವರ್ಷಗಳು, ಹತ್ತು ವರ್ಷಗಳು ಸರ್ವಿಸ್ಸು ಆಗಿರತಕ್ಕ ಅಧಿಕಾರಿ ಗಳಿಗೆ ಏನೂ ಬೆನಿಫಿಟ್ಟು ಆಗುವುದಿಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಟಿ. ಮರಿಯಪ್ಪ.—1957ರಲ್ಲಿ ಕೊಟ್ಟಿರತಕ್ಕ ಪೇ-ರಿವಿಜನ್ನು ಮತ್ತು ಈಗ ಹೊಸದಾಗಿ ಕೊಟ್ಟಿರುವ ಪೇ-ರಿವಿಜನ್ನಿನಿಂದಾಗಿ ಮೊದಲು ನಾಲ್ಕು ಕೋಟಿಯಷ್ಟು ಮತ್ತು ಈಗಿನದು 3.00 ಕೋಟಿಯಷ್ಟು ಕೊಟ್ಟಿರುವುದು ಪೂರ್ತಿಯಾಗಿ ಈ ನೌಕರರುಗಳಿಗೆ ಅನುಕೂಲವಾಗಲೆಂದೇ ಕೊಡ ಲಾಗಿದೆ. ಇವೆರಡನ್ನೂ ತಾವು ಗಮನಕ್ಕೆ ತೆಗೆದು ಕೊಳ್ಳಬೇಕು.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಇ. ರಾಮಯ್ಯ.—ಕೊಟ್ಟಿದ್ದುದು ಸರಿ. ಇಲ್ಲವೆಂದು ನಾನು ಹೇಳುತ್ತಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಕೆಲಸದಲ್ಲಿರುವವರು ಸುಮಾರು ಐದು ವರ್ಷಗಳಷ್ಟು ಕಷ್ಟಪಟ್ಟು ಸರ್ವಿಸ್ಸು ಮಾಡಿರುವವರಿಗಾಗಿ, ಅವರು ದುಡಿದಿರುವುದಕ್ಕಾಗಿ at least one weightage increment ನ್ನಾದರೂ

(ಶ್ರೀ ಬಿ. ಇ. ರಾಮಯ್ಯ)

ಬೇಕೆಂದು ನಾನು ಸಲಹೆ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ. ಹೊಸದಾಗಿ ಬಂದು ಸೇರಿದವರಿಗೆ 120 ರೂಪಾಯಿಗಳಷ್ಟು ಸಂಬಳ ಕೊಡುತ್ತೀರಿ. ಐದು-ಆರು ವರ್ಷಗಳಷ್ಟು ಸರ್ವಿಸ್ಸಾದವರಿಗೆ ಏನೂ ಇಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಟಿ. ಮರಿಯಪ್ಪ.—ಅವರಿಗೆ ಆನ್ಯೂಯಲ್ ಇಂಕ್ರಿಮೆಂಟು ಗಳಿದೆಯಲ್ಲಾ!

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಇ. ರಾಮಯ್ಯ.—ಹೊಸದಾಗಿ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಬರುವವರಿಗೆ ಏನೋ ಬೆನಿಫಿಟ್ಟು ಬರುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಸರ್ವಿಸ್ಸಾದವರಿಗೆ ಏನೂ ಸಿಗುತ್ತಿಲ್ಲ. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಇಂತಹ ಅಧಿಕಾರಿಗಳಿಗೆ ಒಂದು ವೈಟೇಜರನ್ನಾದರೂ ಕೊಟ್ಟರೆ ಚೆನ್ನಾಗಿರುತ್ತದೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಸರಕಾರದವರು ಈಗ ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಅಧಿಕಾರಿಗಳನ್ನೇನೋ ನೇಮಕ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಅದಕ್ಕೆ ತಕ್ಕಂತೆ ಕೆಳದರ್ಜೆ ಅಧಿಕಾರಿಗಳನ್ನು ನೇಮಕ ಮಾಡುತ್ತಿಲ್ಲ. ಇವರಿಗಾಗಿ ಸ್ಥಳವನ್ನು ಕ್ರಿಯೇಟು ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಸಣ್ಣ ಗುಮಾಸ್ತರುಗಳನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡಲು ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಹಿಂದೇಟು ಹಾಕುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಉದಾಹರಣೆಯಾಗಿ ಹೇಳುವುದಾದರೆ. ಜಾಯಿಂಟ್ ಡೈರೆಕ್ಟರು ಆಫ್ ಪಬ್ಲಿಕ್ ಇನ್‌ಸ್ಟ್ರಕ್ಷನ್ನು ಒಂದು ನೇಮಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಇವರ ಕ್ಲರಿಕೆಳಗೆ ಕೆಲಸ ಮಾಡಲು ಒಬ್ಬರು ಗುಮಾಸ್ತರನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲ. ಡೈರೆಕ್ಟರ ಆಫೀಸಿನಲ್ಲಿ ಹೋಗಿ ನೋಡಿದರೆ ಅಲ್ಲಿ ಒಂದು ಕಾಗದ ಬರಬೇಕಾದರೆ 18 ದಿನಗಳಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ಅಲ್ಲಿ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಅಲ್ಲಿರುವ ಗುಮಾಸ್ತರುಗಳನ್ನು ಹೀಗೆ ಒಂದು ಕಾಗದ ವಿಳಂಬವಾಗಿ ಬರುವ ಕಾರಣವೇನು ಎಂದು ಕೇಳಿದುದಕ್ಕೆ ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಡೈರೆಕ್ಟರುಗಳು, ಜಾಯಿಂಟ್ ಡೈರೆಕ್ಟರುಗಳು, ಅಸಿಸ್ಟೆಂಟು ಡೈರೆಕ್ಟರುಗಳು ಇಂತಹ ದೊಡ್ಡ ಹುದ್ದೆಗಳನ್ನು ಜಾಸ್ತಿ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆಯೇ ಹೊರತು ಕೆಳಮಟ್ಟದ ಅಧಿಕಾರಿಗಳನ್ನು ಹೆಚ್ಚು ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ. ಇದರಿಂದ ಒಬ್ಬರೇ ಗುಮಾಸ್ತರನ್ನು ಎಲ್ಲ ಅಧಿಕಾರಿಗಳೂ ಕರೆಯುತ್ತಿರುತ್ತಾರೆ. ಇವರ ಹತ್ತಿರ ಓಡಾಡುತ್ತಿದ್ದರೆ ಆಫೀಸಿನ ಕೆಲಸಗಳು ಹೇಗಾಗುತ್ತವೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಅಧಿಕಾರಿಗಳನ್ನು ಹೆಚ್ಚು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆಯೇ ಹೊರತು ಕೆಳಮಟ್ಟದ ಅಧಿಕಾರಿಗಳನ್ನು ಹೆಚ್ಚು ಮಾಡುತ್ತಿಲ್ಲ. ದೊಡ್ಡ ಅಧಿಕಾರಿಗಳನ್ನು ನೇಮಕ ಮಾಡುವಾಗ ಅವರ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿಯೇ ಸಣ್ಣ ಅಧಿಕಾರಿಗಳನ್ನೂ ನೇಮಕ ಮಾಡಿದರೆ ಕೆಲಸ ಮಾಡಲು ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತದೆ. ಇದು ಡೈರೆಕ್ಟರ್ ಆಫ್ ಪಬ್ಲಿಕ್ ಇನ್‌ಸ್ಟ್ರಕ್ಷನ್ನು ಆಫೀಸಾಯಿತು. ಇದೇ ರೀತಿಯಾಗಿ ಡೈರೆಕ್ಟರ್ ಆಫ್ ಅಗ್ರಿಕಲ್ಚರು ಆಫೀಸಿನಲ್ಲಿಯೂ ಕೂಡ ಆಗಿದೆ ಎಂದು ನಾನು ಕೇಳಿದ್ದೇನೆ. ಹೀಗಾಗಿ ಒಂದು ಕಾಗದಕ್ಕೆ ಜವಾಬು ಕೊಡಲು ವರ್ಷಗಟ್ಟಲೆ ಆದರೆ ಸರಕಾರದಲ್ಲಿ Efficieney ಎನ್ನುವುದು ಏನು ಇರುತ್ತದೆ? ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಸೂಕ್ತವಾದ ಕ್ರಮವನ್ನು ಕೈಗೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ನಾನು ವಿನಯದಿಂದ ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

ಆಮೇಲೆ ಬಳ್ಳಾರಿ ಜಿಲ್ಲೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಒಂದು ವಿಷಯ ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಸೆಕೆಂಡು ಡಿವಿಜನ್ನು ಗುಮಾಸ್ತರುಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಒಂದು ಸರಕಾರಿ ಆರ್ಡರು ಆಗಸ್ಟು 1960 ರಲ್ಲಿ ಆಯಿತು. ಆದರಲ್ಲಿ 1-1-1960 ರಲ್ಲಿ ಯಾರು ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರೋ ಅಂತಹವರನ್ನು ರೆಗ್ಯುಲರೈಸು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಇದೆ. ಇದರರಲ್ಲೇ ಎರಡನೇದು, ಮೂರು ವರ್ಷಗಳ ಸರ್ವಿಸ್ಸು ಆಗಿರುವವರು ಯಾರು ಯಾರು ಇರುವರೋ ಅವರ ಕೇಸುಗಳನ್ನು ರೆಗ್ಯುಲರೈಸು ಮಾಡಬೇಕು ಎಂದೂ ಇದೆ. ಈ ರೀತಿ ಡಿಸ್‌ಕ್ರಿಮಿನೇಷನ್ ಏಕೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೋ ನನಗಂತೂ ಅರ್ಥವಾಗಲಿಲ್ಲ. ಬಳ್ಳಾರಿಯನ್ನು ಮೈಸೂರಿಗೆ ಸೇರಿಸಿದ ದೃಷ್ಟಿ ಬಳ್ಳಾರಿ ಜಿಲ್ಲೆಗೆ ವಿಶೇಷವಾದ ಸೌಕರ್ಯಗಳು ಒದಗಲಿ ಎಂಬ ಸದುದ್ದೇಶದಿಂದ. 1953 ರಲ್ಲಿ ಬಳ್ಳಾರಿ ಮೈಸೂರಿಗೆ ಸೇರಿದ್ದು. ಅದೇನು ಬಳ್ಳಾರಿ ಜನಗಳ ದುರಾದೃಷ್ಟವೋ, ಅದೃಷ್ಟವೋ ಎಂದು ಹೇಳಿದರೆ ಅದೇನೂ ತಪ್ಪಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಮೈಸೂರಿಗೆ ಸೇರಿದಂತಹ ಬಳ್ಳಾರಿ ಜಿಲ್ಲೆಯನ್ನು ಏಕೋ ಮಲತಾಯಿ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇದನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ನನಗೆ ಬಹಳ ವ್ಯಸನವಾಗುತ್ತಿದೆ. ನಾವು ಈಗ

ಹೊಸಬರೂ ಅಲ್ಲ, ಹಳಬರೂ ಅಲ್ಲ, ಇದು ಒಂದು ಪೆಕ್ಯೂಲಿಯರ್ ಡಿಸ್ಟ್ರಿಕ್ಟ್ ಆಗಿದೆ. ಬಳ್ಳಾರಿಯಲ್ಲಿ ಈಗ ಮೂರು ತರಹ ಕಾನೂನುಗಳು ನಡೆಯುತ್ತಿವೆ. ಒಂದು ಮದ್ರಾಸ್ ಕಾನೂನು, ಇನ್ನೊಂದು ಹಳೆಯ ಮೈಸೂರು ಕಾನೂನು—ಇದು 1953 ರಿಂದ 1956ರ ವರೆಗೆ ನಡೆಯುತ್ತಿತ್ತು. 1-11-56 ರಲ್ಲಿ ಹೊಸ ಮೈಸೂರು ರಾಜ್ಯ ಸ್ಥಾಪನೆಯಾದಮೇಲೆ ಮತ್ತೊಂದು ಹೊಸ ಕಾನೂನು ಆಗಿದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಬಳ್ಳಾರಿಯ ಲ್ಲಿ ಯಾವ ಕಾನೂನು ಯಾವ ರೀತಿಯಾಗಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳುವುದಕ್ಕೇ ಆಶ್ಚರ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಇದನ್ನು ಆದಷ್ಟು ಜಾಗ್ರತೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ಸರಿ ಪಡಿಸಬೇಕು. ಏಕರೂಪವಾದ ಶಾಸನಗಳನ್ನು ಇಡೀ ಸಂಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಜಾರಿಗೆ ತರಬೇಕು. ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ, ಅಧಿಕಾರಿಗಳಿಗೂ, ರೈತರಿಗೂ ವಿಪರೀತ ಕಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರ ಕೂಡಲೆ ತಕ್ಕವ್ಯವಸ್ಥೆಮಾಡಬೇಕು.

ಇನ್ನು ಲೋಕಲ್ ಕ್ಯಾಂಡಿಡೇಟುಗಳನ್ನು ನೌಕರಿಗೆ ಸೇರಿಸುವಾಗ, ಇವರು ಬಳ್ಳಾರಿಯವರು ಇವರು ಹಳೆಯ ಮೈಸೂರಿನವರು, ಇವರು ಇಂಟಿಗ್ರೇಟೆಡ್ ಏರಿಯಾದವರು ಎಂದು ಡಿಸ್ಕ್ರಿಮಿನೇಷನ್ ಮಾಡುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ. ಎಷ್ಟು ಜನರನ್ನು 1-11-56 ರಿಂದ ಬಳ್ಳಾರಿ ಜಿಲ್ಲೆಯಿಂದ ನೇಮಕ ಮಾಡಿದ್ದೀರಿ ಎಂಬುದನ್ನು ಹೇಳಿ ನೋಡೋಣ. ಇದೆಷ್ಟು ಅನ್ಯಾಯ! ನೌಕರಿ ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಸೌತ್ ಕೆನರಾ ಬೇರೆ, ಬಳ್ಳಾರಿ ಬೇರೆ ಎಂದು ಪರಿಗಣಿಸುವುದು ತುಂಬಾ ಅನ್ಯಾಯ. ಅಂತಹ ಅನ್ಯಾಯಗಳು ಆಗದಿರುವಂತೆ ಏಕರೂಪವಾದ ಶಾಸನವನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತರಬೇಕು ಎಂಬುದಾಗಿ ಸರ್ಕಾರದವರನ್ನು ಕೇಳುತ್ತೇನೆ. ಲೋಕಲ್ ಕ್ಯಾಂಡಿಡೇಟುಗಳನ್ನು ನೇಮಕ ಮಾಡುವಾಗ ಒಂದಕ್ಕೊಂದು ಕೆಲದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ವ್ಯತ್ಯಾಸಗಳು ಏನಾದರೂ ಆಗಿದ್ದ ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿ ಅವನ್ನು ಕೂಡಲೇ ಸರಿಪಡಿಸಬೇಕು. 1-1-61 ರಿಂದ ಈ ಬಗ್ಗೆ ಯೂನಿಫಾರಂ ಕಾನೂನುಗಳನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ಕೊಡುವಾಗ 1-1-60 ರಲ್ಲಿ ಕೆಲಸದಲ್ಲಿದ್ದು ಏನೋ ಕಾರಣಾಂತರಗಳಿಂದ 3-4 ವರ್ಷ ಸರ್ವಿಸ್ ಬಿಟ್ಟು ಮನೆಗೆ ಹೋಗಿರುತ್ತಾನೆ, ಅಥವಾ ಅವನಿಗೆ ಏಜ್ ಬಾರ್ ಆಗಿರುತ್ತದೆ. ಅಂತಹ ಸನ್ನಿವೇಶದಲ್ಲಿ ನೌಕರಿಗಳನ್ನು ಕೂಡಲೇ ರೆಗ್ಯುಲರೈಜ್ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ನಾನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನೊಂದು ವಿಷಯ. ವಿರೋಧ ಪಕ್ಷದವರಲ್ಲಿ ಕೆಲವರು ಡಿವಿಜನಲ್ ಕಮಿಷನರ್ ಪೋಸ್ಟುಗಳನ್ನು ತೆಗೆಯಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿದರು. ನಿಜವಾಗಿ ಡಿವಿಜನಲ್ ಕಮಿಷನರ್ ಹುದ್ದೆಗಳು ಇರಲೇಬೇಕೆಂದು ನಾನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ನಾವು ಈಗ ನಾಲ್ಕೈದು ಭಾಗಗಳಿಂದ ಇಲ್ಲಿ ಬಂದು ಸೇರಿದ್ದೇವೆ. ಆ ಪ್ರಕಾರ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ನಾಲ್ಕೈದು ತರಹ ಕಾನೂನುಗಳಿವೆ. ಈಗ ಬೊಂಬಾಯಿ ಕರ್ಣಾಟಕದಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ಡಿವಿಜನಲ್ ಕಮೀಷನರ್ ಇರುವುದರಿಂದ ಅಲ್ಲಿಯ ಜನರಿಗೆ ವಿಶೇಷ ಅನುಕೂಲಗಳಿವೆ. ಅಲ್ಲಿನ ಜನರ ಬೇಡಿಕೆಗಳನ್ನು ಅವರು ಚೆನ್ನಾಗಿ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಏನಾದರೂ ವ್ಯತ್ಯಾಸ ಕಂಡುಬಂದರೆ ಅದನ್ನು ಸರಿಪಡಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಹೈದರಾಬಾದ್ ಕರ್ಣಾಟಕದ ಕಾನೂನುಗಳು ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾಗಿವೆ. ಈ ಹುದ್ದೆಗಳನ್ನು ಈ ಕೂಡಲೆ ತೆಗೆದುಹಾಕಿದ್ದರೆ ಜನರಿಗೆ ಬಹಳ ಕಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ. ಇದು ಸಮಯವಲ್ಲ. ಇಡೀ ಸಂಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಏಕರೂಪ ಶಾಸನಗಳು ಜಾರಿಗೆ ಬರುವವರೆಗೂ ಈ ಹುದ್ದೆಗಳು ಇರಲೇಬೇಕೆಂದು ನಾನು ಸರ್ಕಾರದವರನ್ನು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನೊಂದು ಅತಿ ಮುಖ್ಯವಾದ ವಿಚಾರ. ಮೈಸೂರು ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ದ್ವಿತೀಯ ಪಂಚ-ವಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜನೆಯಲ್ಲೂ ಕೂಡ ಐದು ಭಾಗಗಳಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲೂ ಒಂದು ಮೈಲಿ ರೈಲ್ವೆ ಲೈನನ್ನು ಹಾಕಿಲ್ಲವೆಂದು ನಾನು ಬಹಳ ವ್ಯಸನಕರದಿಂದ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ, ಇದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವೇನೆಂಬುದೇ ಗೊತ್ತಾಗಲಿಲ್ಲ. ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದವರು ಈ ವಿಷಯದ ಬಗ್ಗೆ ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯವನ್ನು ಅಲಕ್ಷ್ಯ ಭಾವನೆಯಿಂದ ಏಕೆ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದಾರೋ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ರೈಲ್ವೆ ಸೌಕರ್ಯ ಈಗಿನ ಸನ್ನಿವೇಶದಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಮುಖ್ಯವಾದುದು ಎಂಬುದಾಗಿ ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರವನ್ನು ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರದವರು

(ಶ್ರೀ ಬಿ. ಇ. ರಾಮಯ್ಯ)
ಏತಕ್ಕೆ ಒತ್ತಾಯ ಮಾಡಬಾರದು. ಮೂರನೆಯ ಪಂಚವಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜನೆಯಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ಮೈಲಿಗಳ ರೈಲ್ವೆ ಲೈನನ್ನು ಹಾಕಬೇಕೆಂದಿದ್ದೀರಿ ?

ಶ್ರೀ ಟಿ. ಮರಿಯಪ್ಪ.—ಸ್ಟೇಟ್‌ವಾರಾಗಿ ಅದು ಹಂಚಿಕೆಯಾಗಬೇಕೆಂದು ನಿಮ್ಮ ಅಭಿಪ್ರಾಯ.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಇ. ರಾಮಯ್ಯ.—ಮೂರನೆಯ ಪಂಚವಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜನೆಯಲ್ಲಿ ರೈಲ್ವೆ ಲೈನುಗಳನ್ನು ಹಾಕಲಿಕ್ಕೆ ಈಗಲೇ ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದವರನ್ನು ಏಕೆ ಒತ್ತಾಯಮಾಡಬಾರದು ಎಂದು ನಾನು ಕೇಳುತ್ತೇನೆ. ಇನ್ನು ಈಗ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಆಗಬೇಕಾದ ರೈಲ್ವೆ ಲೈನು ಯಾವುದೆಂದರೆ ಹಾಸನ, ಮಂಗಳೂರು ರೈಲ್ವೆ. ಈ ಹಾಸನ-ಮಂಗಳೂರು ರೈಲ್ವೆ ಲೈನ್ ನಿರ್ಮಾಣವನ್ನು ದ್ವಿತೀಯ ಪಂಚವಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜನೆಯಲ್ಲಿ ಷುರು ಮಾಡುತ್ತೇವೆಂದು ಹೇಳಿದರು. ಇದುವರೆಗೂ ಅದು ಏಕೆ ಷುರುವಾಗಿಲ್ಲವೋ, ಸರ್ಕಾರದವರು ಏನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೋ, ಯಾವುದೂ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದವರನ್ನು ಆಗಾಗ್ಗೆ ಏತಕ್ಕೆ ಒತ್ತಾಯ ಮಾಡಬಾರದು,? ಇದು ಒಂದು ಒಳ್ಳೆಯ ರೈಲುಮಾರ್ಗವಲ್ಲವೇ,? ಇದರಿಂದ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಎಷ್ಟು ಆದಾಯ ಬರುತ್ತದೆ ಎಂಬುದಾಗಿ ಏಕೆ ಇವರು ಈಗಲೇ ಯೋಜನೆ ಮಾಡಬಾರದು? ಈಗ ಕೊಟ್ಟೂರು ಬಳ್ಳಾರಿ ರೈಲ್ವೆ ಮಾರ್ಗವನ್ನು ಹಾಕಲು ಎಸ್ಟಿಮೇಟ್ ಆಗಿದೆ. ಅದೂ ಕೂಡ ಹಾಗೆಯೇ ಇದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ನಮ್ಮ ಸಕಾರದವರು ಇನ್ನೂ ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿ ರೈಲ್ವೆ ಮಾರ್ಗಗಳನ್ನು ಹಾಕಬೇಕೆಂದಿದ್ದಾರೋ ಅವನ್ನೆಲ್ಲಾ ಚೆನ್ನಾಗಿ ತಯಾರುಮಾಡಿ ಈ ತೃತಿಯ ಪಂಚವಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜನೆಯಲ್ಲಿ ಅವನ್ನು ಕಾರ್ಯಗತ ಮಾಡುವಂತೆ ಏಕೆ ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದವರಿಗೆ ಈಗಲೇ ತಿಳಿಸಬಾರದು ಎಂದು ನಾನು ಕೇಳುತ್ತೇನೆ. ಇನ್ನು ಬಳ್ಳಾರಿ—ಸಿಂಧನೂರು—ರಾಯಚೂರು—ಮಾಣ್ವಿ ಇವುಗಳನ್ನೊಳಗೊಂಡಂತೆ ಒಂದು ರೈಲ್ವೆ ಮಾರ್ಗವನ್ನು ಹಾಕಿದರೆ ಸುಮಾರು 10–12 ತಾಲ್ಲೂಕ್‌ಗಳಿಗೆ ಬೆನಿಫಿಟ್ ಆಗುತ್ತದೆ. ಡೈರೆಕ್ಟ್ ಲಿಂಕ್ ಬೆಂಗಳೂರಿಗೆ ಹೋಗುವಂತೆ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಈಗ ಹೈದರಾಬಾದ್ ಕರ್ಣಾಟಕ ಬಹಳ ಹಿಂದುಳಿದಿದೆ. ರೈಲ್ವೆ ಸೌಕರ್ಯಗಳನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಕೊಟ್ಟಷ್ಟೂ ವ್ಯಾಪಾರ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯಾಗುತ್ತದೆ. ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರದವರು ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಮುತುವರ್ಜಿ ವಹಿಸಿ ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದವರನ್ನು ಆಗಾಗ್ಗೆ ಒತ್ತಾಯಮಾಡಿ ಕೊನೆಯಪಕ್ಷ ಈ ತೃತೀಯ ಪಂಚವಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜನೆಯಲ್ಲಿ 3–4 ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ರೈಲ್ವೆ ಲೈನುಗಳನ್ನು ಹಾಕಿಸಿದರೆ ಬಹಳ ಚೆನ್ನಾಗಿರುತ್ತದೆಂದು ನಾನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನು ಬಾರ್ಡರ್ ಇಷ್ಯೂ ವಿಷಯವಾಗಿ ಸುಮಾರು 2 ವರ್ಷಗಳಿಂದಲೂ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಭಾಗದಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ನಮ್ಮ ಕರ್ಣಾಟಕ ಭಾಗಗಳನ್ನು ಇಲ್ಲಿಗೆ ಸೇರಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಈ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ನಾನು ಹೇಳುತ್ತಾ ಬಂದಿದ್ದೇನೆ. ಈ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಮಾನ್ಯ ಮುಖ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಹಾಜರಿದ್ದಿದ್ದರೆ ಚೆನ್ನಾಗಿತ್ತು. ಮಾನ್ಯ ಮುಖ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳೇ ಆಂಧ್ರ ಸರ್ಕಾರದೊಡನೆ ಈ ವಿಷಯವಾಗಿ ಇನೂ ಏನನ್ನೂ ಮಾತನಾಡಲಿಲ್ಲವೆಂಬುದಾಗಿ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಈ ನಾಲ್ಕು ವರ್ಷಗಳಿಂದಲೂ ಅವರೊಡನೆ ಏತಕ್ಕೆ ಮಾತನಾಡಬಾರದು ? ನಾವು ಕರ್ಣಾಟಕಕ್ಕೆ ಸೇರುತ್ತೇವೆಂದು ಅವರು ಹೇಳುತ್ತಿರುವಾಗ ಅವರನ್ನು ನಾವು ಏಕೆ ಸೇರಿಸಿಕೊಳ್ಳಬಾರದು ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರದವರಂತೆ ಡಿಕ್ಟೇಟರ್ಪಮಾಡಿ, ಅವರು ಗಲಾಟೆ ಮಾಡುವವರಲ್ಲ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ ಹೇಳುವುದಾದರೆ, ನಮ್ಮ ನೆರೆಹೊರೆ ಪ್ರಾಂತಗಳಾದ ಆಲೂರು, ಆದೋನಿ, ರಾಯದುರ್ಗ, ಕಲ್ಯಾಣದುರ್ಗ, ಮಡಕಶಿರ, ಮುಂತಾದ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿರುವವರು ಕರ್ಣಾಟಕ ರಾಜ್ಯಕ್ಕೆ ಸೇರುವ ಬಗ್ಗೆ ಅನೇಕ ಮನವಿಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಮೆಮೊರ್ಯಾಂಡಂ ಸಹ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಬಗ್ಗೆ ಇಲ್ಲಿ ಸದಸ್ಯರನೇಕರು ಸಲಹೆಗಳನ್ನು ಸಹ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಮಡಕಶಿರ ಕೂಡ ಇನ್ನೂ ಹಾಗೆಯೇ ಪೆಂಡಿಂಗ್‌ನಲ್ಲಿದೆ. ಮದ್ರಾಸ್ ಪ್ರಾಂತದ ಹೊಸೂರು

ತಾಲ್ಲೂಕ್, ಕೇರಳದ ಕಾಸರಗೋಡು ತಾಲ್ಲೂಕ್‌ನವರ ಅಹವಾಲು ಹಾಗೆಯೇ ಇದೆ. ಕೇರಳ ಮತ್ತು ಮದ್ರಾಸ್ ಬಾರ್ಡರ್ ಇಷ್ಯೂ ಸಹ ಹಾಗೆಯೇ ಇನ್ನೂ ಪೆಂಡಿಂಗ್‌ನಲ್ಲಿಯೇ ಇದೆ. ಮಾನ್ಯ ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿಗಳು ಇತರ ಸರ್ಕಾರದ ಹೋಮ್ ಮಿನಿಸ್ಟರ್ ಅವರಿಗೆ ಕಾಗದ ಬರೆದಿದ್ದೇನೆ. ಆ ಕಾಗದ ಬರುವವರೆಗೂ ಎಲ್ಲರೂ ಕಾಯಬೇಕಾಗಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ಈ ನಾಲ್ಕು ವರ್ಷಗಳಿಂದಲೂ ಅವರಿಗೆ ಉತ್ತರವೇನು ಬರಲಿಲ್ಲವೇ ಎಂದು ನಾನು ಕೇಳುತ್ತೇನೆ. ಈ ರೀತಿಯಾದರೆ ಅಲ್ಲಿರುವ ಜನಗಳಿಗೆ ಎಷ್ಟು ನಿರಾಶಾದಾಯಕವಾಗುತ್ತದೆಂಬುದನ್ನು ನಾವು ಯೋಚನೆಮಾಡಬೇಕು. ಮಾನ್ಯ ಮುಖ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಈ ವಿಷಯದಮೇಲೆ ಇನ್ನೂ ಕಾಗದ ಪತ್ರಗಳ ಮೂಲಕ ವ್ಯವಹಾರ ನಡೆಯುತ್ತಿದೆಯೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ನಾನು ತುಂಬಾ ಇದು ವ್ಯಸನಕರವಾದ ವಿಷಯವೆಂದು ಹೇಳಿದರೇನೂ ತಪ್ಪಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಆದಕೋಸ್ಕರ ನಾನು ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿಗಳಿಗೆ ಒಂದು ಮಾತನ್ನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಈ ವಿಷಯವಾಗಿ ಕೂಡಲೆ ಜೋನಲ್ ಕೌನ್ಸಿಲ್‌ನಲ್ಲಾಗಲೀ, ಅಥವಾ ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದಲ್ಲಾಗಲೀ ಚರ್ಚೆಮಾಡಿ ನಮಗೆ ಸೇರತಕ್ಕ ಕರ್ಣಾಟಕ ಭಾಗಗಳು ಯಾವ್ಯಾವು ಇವೆ ಎಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿದು ಅವನ್ನೆಲ್ಲಾ ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯಕ್ಕೆ ಸೇರಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಮತ್ತೆ ನಾನು ಮಾನ್ಯ ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿಗಳನ್ನು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ಈಗಾಗಲೇ ಬಹಳ ಸಮಯವಾಗಿದೆ. ನಾನು ಇನ್ನು ಹೆಚ್ಚು ಮಾತನಾಡಲಿಕ್ಕೆ ಹೋಗುವುದಿಲ್ಲ.

ಇನ್ನು ಬಳ್ಳಾರಿ ಜಿಲ್ಲೆ ವಿಷಯವಾಗಿ ಒಂದು ಮಾತನ್ನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಇಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ನಾನಾ ದೃಷ್ಟಿಗಳನ್ನು ನೋಡಿ ನಾನು ಇದನ್ನು ಒಂದು ಪೆಕ್ಯೂಲಿಯರ್ ಡಿಸ್ಟ್ರಿಕ್ಟ್ ಎಂದು ಕರೆಯಬೇಕಾಗಿದೆ, ಇಂಡಸ್ಟ್ರಿಯಲ್ ಮತ್ತು ಎಜುಕೇಷನಲ್ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಬಳ್ಳಾರಿ ಜಿಲ್ಲೆಗೆ ಏನೂ ಅನುಕೂಲವಾಗಲಿಲ್ಲ. 4–5 ವರ್ಷಗಳಿಂದಲೂ ಬಳ್ಳಾರಿ ಜಿಲ್ಲೆಗೆ ಏನೇನು ಸೌಕರ್ಯಗಳನ್ನೊದಗಿಸಿಕೊಡುತ್ತಾರೋ ನೋಡೋಣವೆಂದು ನಾನು ಕಾದಿದ್ದೇನೆ. ಬಳ್ಳಾರಿ ಜಿಲ್ಲೆ ಮದ್ರಾಸಿನಲ್ಲಿ ಸೇರಿದ್ದಾಗ್ಗೆ ಅಲ್ಲಿನ ಸರ್ಕಾರದವರು ಬಳ್ಳಾರಿಗೆ ಒಂದು ಮೆಡಿಕಲ್ ಕಾಲೇಜನ್ನು ಕೊಡುತ್ತೇವೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದರು. ಈಗ ಮೈಸೂರಿಗೆ ಸೇರಿದಮೇಲೆ ದ್ವಿತೀಯ ಪಂಚವಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜನೆ ಮುಗಿಯಿತು. ಮೂರನೆ ಪಾಂಚವಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜನೆಯಲ್ಲಿ ಕಾಲು ಇಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಇನ್ನೂ ಬಳ್ಳಾರಿ ಜಿಲ್ಲೆಗೆ ಮೆಡಿಕಲ್ ಕಾಲೇಜನ್ನು ಕೊಡುವುದರಲ್ಲಿಯೇ ಇದ್ದಾರೆ. ಮೂರನೆಯ ಪಂಚವಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜನೆಯಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಈ ವರ್ಷ ಎರಡು ಮೆಡಿಕಲ್ ಕಾಲೇಜುಗಳನ್ನು ಕೊಡುತ್ತೇವೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆಯೇ ಹೊರತು ಅದು ಎಲ್ಲಿ ಏನು ಎಂಬುದನ್ನು ಮಾತ್ರ ನಿರ್ಣಯ ಮಾಡಿಲ್ಲ. ಬಳ್ಳಾರಿ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ ಏಕೆ ಒಂದು ಮೆಡಿಕಲ್ ಕಾಲೇಜನ್ನು ತೆಗೆಯಬಾರದು. ಅಲ್ಲಿ ಏನು ಅನಾನುಕೂಲತೆ ಇದೆ. ಹುಬ್ಬಳ್ಳಿಯಲ್ಲಿ ಈಗಾಗಲೆ ನಾಲ್ಕೈದು ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳ ಖರ್ಚಿನಲ್ಲಿ ಒಂದು ಮೆಡಿಕಲ್ ಕಾಲೇಜು ಇರುವಾಗ, ಬಳ್ಳಾರಿಯಲ್ಲಿ ಕೇವಲ 50 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳ ವೆಚ್ಚದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಮೆಡಿಕಲ್ ಕಾಲೇಜನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸಿದರೆ ಬಳ್ಳಾರಿ ಜನ ಹೆಚ್ಚುಹೆಮ್ಮೆ ಪಡುತ್ತಾರಲ್ಲವೆ !

ಈಗಾಗಲೇ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಡಾಕ್ಟರುಗಳ ಅಭಾವ ಹೆಚ್ಚಾಗಿರುತ್ತದೆ. ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಈಗ ಯಾವ ಆಸ್ಪತ್ರೆಯಲ್ಲಿ ನೋಡಿದರೂ ಸಾಕಷ್ಟು ಡಾಕ್ಟರುಗಳಿಲ್ಲವೆಂಬ ಫುಕಾರು ಎದ್ದಿದೆ. ನಮ್ಮ ಬಳ್ಳಾರಿ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಮೆಡಿಕಲ್ ಕಾಲೇಜನ್ನು ಲೀಸ್ಟ್ ಕಾಸ್ಟಿನಲ್ಲಿ ತೆರೆಯಬಹುದು. ಅಲ್ಲಿ ವೆಲ್‌ಎಕ್ವಿಪ್ಡ್ ಆಸ್ಪತ್ರೆ ಇದೆ, ಸ್ಯಾನಿಟೋರಿಯಂ ಇದೆ. ಆದಕಾರಣ ಇಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರದವರು ಕೇವಲ 50 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ವೆಚ್ಚಮಾಡಿದರೆ ಒಂದು ಮೆಡಿಕಲ್ ಕಾಲೇಜನ್ನು ತೆರೆಯಬಹುದು. ಈ ವರ್ಷದ ಜೂನ್ 61ರೊಳಗೇನೇ ಬಳ್ಳಾರಿಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಮೆಡಿಕಲ್ ಕಾಲೇಜನ್ನು ತೆರೆಯಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಹೀಗೇ ಹೈದರಾಬಾದ್ ಕರ್ಣಾಟಕದಲ್ಲೂ

(ಶ್ರೀ ಬಿ. ಇ. ರಾಮಯ್ಯ)

ಅಂದರೆ ರಾಯಚೂರು ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಇಂಜಿನಿಯರಿಂಗ್ ಕಾಲೇಜನ್ನು ಸ್ಥಾಪನೆ ಮಾಡ ಬೇಕೆಂದು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

ಈಗ ಬಳ್ಳಾರಿಯಲ್ಲಿ 5 ಸಕ್ಕರೆ ಕಾರ್ಖಾನೆಗಳಿರುತ್ತವೆ. ಆದುದರಿಂದ ಒಂದು ಪೇಪರ್ ಕಾರ್ಖಾನೆಯನ್ನು ಅಲ್ಲಿ ಬೇಗ ಸ್ಥಾಪಿಸಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಕಾಗದ ತಯಾರಿಸಲು ಇಲ್ಲಿ ಕಬ್ಬಿನ ಸಿಪ್ಪೆ ಹೇರಳವಾಗಿ ಸಿಗುತ್ತಿದೆ. ಮೊನ್ನೆ ತಾನೆ ನಮ್ಮ ಮಾನ್ಯ ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿಗಳು ಹುಬ್ಬಳಿಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಪ್ರೆಸ್ ಕಾನ್ಫರೆನ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಬಳ್ಳಾರಿ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲೊಂದು (ಐರನ್ ಪ್ಲಾಂಟನ್ನು ಹಾಕುತ್ತೇವೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಬಳ್ಳಾರಿ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ-ಸಿರಗುಪ್ಪ-ಸಾಂಡೂರ್ ಪ್ರಾಂತ್ಯದಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕುವ ಮ್ಯಾಂಗನೀಸ್ ಅದಿರು ಇಡೀ ಪ್ರಪಂಚಕ್ಕೇ ಹೆಸರುವಾಸಿಯಾದುದಾಗಿರುತ್ತೆಂದು ರಷ್ಯಾ ದೇಶದ ತಜ್ಞರು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಆದುದರಿಂದ ನಮ್ಮ ಬಳ್ಳಾರಿ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಕಬ್ಬಿಣ ಮತ್ತು ಉಕ್ಕಿನ ಕಾರ್ಖಾನೆಯನ್ನು ಆದಷ್ಟು ಬೇಗ ತೆರೆಯಬೇಕೆಂದು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ಮೇಲಾಗಿ ನಮ್ಮ ಬಳ್ಳಾರಿ ಜಿಲ್ಲೆಯೊಂದು ಕಾಟನ್ ಗ್ರೋಯಿಂಗ್ ಏರಿಯಾ ಆಗಿರುತ್ತೆ. ಆದುದರಿಂದ ಇಲ್ಲಿ ಒಂದು ಟೆಕ್ಸ್ಟೈಲ್ ಮಿಲ್ಲನ್ನು ಕೂಡ ಬೇಗ ಪ್ರಾರಂಭಿಸಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಕೈಗಾರಿಕಾಭಿವೃದ್ಧಿಯಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಬಳ್ಳಾರಿ ಜಿಲ್ಲೆ ಬಹಳ ಹಿಂದುಳಿದಿದೆ. ಆದರೆ ಈಗ ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಇನ್ನೂ ಎಂಟು ಸಕ್ಕರೆ ಕಾರ್ಖಾನೆಗಳನ್ನು ತೆರೆಯಲಾಗುತ್ತೆಂದು ಮೊಗುಂ ಆಗಿ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಅದರೆ ಅದರಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಶಿರಗುಪ್ಪ ತಾಲ್ಲೂಕು ಇದೆಯೋ ಇಲ್ಲವೋ ತಿಳಿಯದು. ಈ ಹಿಂದೆ ತುಂಗಭದ್ರ ಡ್ಯಾಂ ಕನ್‌ಸ್ಟ್ರಕ್ಟ್ ಮಾಡುವ ಕಾಲಕ್ಕೆ ಇಲ್ಲಿ ಒಂದು ಸಕ್ಕರೆ ಕಾರ್ಖಾನೆಯನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸಬೇಕೆಂಬ ಉದ್ದೇಶವಿತ್ತು. ಇಲ್ಲಿ ಕಬ್ಬಿನ ವ್ಯವಸಾಯ ಹೇರಳವಾಗಿ ನಡೆಯುತ್ತಿದೆ. ಈ ವಿಚಾರ ಆ ತುಂಗಭದ್ರ ಡ್ಯಾಂನ ಪ್ಲಾನಿನಲ್ಲೂ ಅಡಕವಾಗಿದೆ. ಈ ಮೂರನೇ ಪ್ಲಾನಿನ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಆ ಶಿರಗುಪ್ಪ ಏರಿಯಾದಲ್ಲಿ ಸುಮಾರು 16 ಸಾವಿರ ಎಕರೆ ಕಬ್ಬಿನ ಸಾಗುವಳಿಗೆ ಬರುತ್ತೆ. ಆದುದರಿಂದ ಇಲ್ಲಿ ಕೂಡಲೆ ಒಂದು ಸಕ್ಕರೆ ಕಾರ್ಖಾನೆಯನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಬೇಕೆಂದು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನೊಂದು ಅತಿ ಮುಖ್ಯವಾದ ವಿಚಾರವೇನೆಂದರೆ ನಮ್ಮ ಬಳ್ಳಾರಿಗೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ಪ್ರೊಟೆಕ್ಟೆಡ್ ವಾಟರ್ ಸಪ್ಲೈ ಸ್ಕೀಮನ್ನು ಮಂಜೂರು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಕೆಲಸ ಬಹಳ ನಿಧಾನವಾಗಿ ನಡೆಯುತ್ತಿದೆ. ಈ ದಿವಸ ಈ ಕಾರ್ಯವಾಗದೆ ಇರುವುದರಿಂದ ಬಳ್ಳಾರಿಗೆ ಯಾರು ಬಂದರೂ ಕುಡಿಯುವುದಕ್ಕೆ ನೀರು ಸಿಕ್ಕುವುದೇ ದುರ್ಲಭವಾಗಿದೆ, ಅಲ್ಲಿಯ ನಮ್ಮ ಜನರೇನೋ ಬಹಳ ಸೌಮ್ಯ ಗುಣದವರು ; ಸರಿಹೋಗಿದೆ. ಇಂಥ ಬೆಂಗಳೂರಾಗಿದ್ದರೆ ಅದರ ವಿಚಾರವೇ ಬೇರೆಯಿರುತ್ತಿತ್ತು. ಈ ದಿವಸ ಬೆಂಗಳೂರಿನಲ್ಲಿ ಒಂದು ಗಂಟೆ ಕುಡಿಯುವ ನೀರಿಗೇನಾದರೂ ತೊಂದರೆ ಆದಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲಿ ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಹಬಬ್ಬೇ ಎದ್ದುಬಿಡುತ್ತೆ. ಆದರೆ ನಮ್ಮ ಅಲ್ಲಿಯ ಜನ ಸ್ವಲ್ಪ ಶಾಂತ ಸ್ವಭಾವದವರು. ಆದುದರಿಂದ ಈ ಸ್ಕೀಮನ್ನು ಬೇಗ ಕಾರ್ಯಗತ ಮಾಡ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿ ನಾನು ನನ್ನ ಭಾಷಣವನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

MR. DEPUTY SPEAKER.—Sri Nagappa Alva.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಕೆ. ಪುಟ್ಟರಾಮಯ್ಯ.—ಏನು ಸ್ವಾಮಿ, ತಾವೀಗ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಸೈಡಿನಲ್ಲೇ ಇಬ್ಬರು ಸದಸ್ಯರಿಗೆ ಮಾತನಾಡಲು ಕರೆಯುತ್ತಿದ್ದೀರಿ.

ಉಪಾಧ್ಯಕ್ಷರು.—ನಿಮ್ಮ ಕಡೆಯಲ್ಲೂ ಈಗ ನೀವು ಮತ್ತು ಮಲ್ಲಾರಾಧ್ಯರು ಇಬ್ಬರು ಮಾತನಾಡಿದ್ದೀರಿ.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಕೆ. ಪುಟ್ಟರಾಮಯ್ಯ.—ನೆನ್ನೆ ದಿವಸ ಮಾತನಾಡಿದ್ದನ್ನು ಈ ದಿವಸಕ್ಕೆ ಏಕೆ ಲೆಕ್ಕ ಹಾಕುತ್ತೀರಿ. ಹಾಗಾದರೆ ಹಿಂದಿನಿಂದ ಬಂದಿರತಕ್ಕ ಆ ಸಂಪ್ರದಾಯವನ್ನು ನೀವೇ ಮುರಿಯುತ್ತೀರಾ ?

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಎಸ್. ಸೂರ್ಯನಾರಾಯಣರಾವ್.—ವಿರೋಧ ಪಕ್ಷದ ನಾಯಕರು ಸ್ವಲ್ಪ ಕುಳಿತುಕೊಂಡರೆ ಆ ಹಿಂದಿನ ಸಂಪ್ರದಾಯವೇನೆಂಬುದನ್ನು ನಾನು ಸ್ವಲ್ಪ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಕೆ. ಪುಟ್ಟರಾಮಯ್ಯ.—ಈಗ ನಾವು ಅಧ್ಯಕ್ಷರ ಅಧಿಕಾರ ವ್ಯಾಪ್ತಿಯನ್ನು ಪ್ರಶ್ನೆ ಮಾಡುತ್ತಿಲ್ಲ. ಇಲ್ಲಿಯವರೆಗೂ ಇದ್ದ ಸಂಪ್ರದಾಯ ಒಬ್ಬ P.S.P. ಸದಸ್ಯರಿಗೆ ಮಾತ ನಾಡಲು ಅವಕಾಶ ಕೊಟ್ಟರೆ–ನಂತರ ಸ್ವತಂತ್ರಪಕ್ಷಕ್ಕೊಂದು ಅವಕಾಶ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಅನಂತರ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ಸಿನ ಪಕ್ಷಕ್ಕೊಂದು ಅವಕಾಶ ಕೊಡಲಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಆದರೆ ಈ ದಿವಸ ಒಂದೇಸಾರ್ತಿಗೆ ಇಬ್ಬರು ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಸದಸ್ಯರ ಹೆಸರನ್ನು ಕರೆದ ಮೇಲೆ ಹಿಂದಿನ ಸಂಪ್ರದಾಯ ಹೋಗಲಿಲ್ಲವೇ ಎಂತ ಕೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಉಪಾಧ್ಯಕ್ಷರು.—ಏನೂ ಹೋಗಿಲ್ಲ. ಇಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ವಿಷಯದ ಚರ್ಚೆಯಲ್ಲೂ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ಸಿಗೆ ಎರಡು ಅವಕಾಶವಿದ್ದರೆ ವಿರೋಧ ಪಕ್ಷಕ್ಕೆ ಒಂದು ಅವಕಾಶ--ಈ ರೀತಿ ನಡೆದು ಕೊಂಡು ಬಂದಿವೆ. ಇದನ್ನು ಯಾರೂ ಮರೆಯಬಾರದು.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಕೆ. ಪುಟ್ಟರಾಮಯ್ಯ.—ಹಿಂದಿನ ಸಂಪ್ರದಾಯವೇನಾಯಿತು ?

ಉಪಾಧ್ಯಕ್ಷರು.—ಪ್ರಪೋರ್ಷನ್ನಿಗೆ ಸರಿಯಾಗಿದೆ. ನಿಮ್ಮ ಪಕ್ಷಕ್ಕೆ ತೊಂದರೆಯಾಗದ ಹಾಗೆ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ಮತ್ತೆ ನಿಮಗೆ ಇನ್ನೇನಾಗಬೇಕು ?

ಡಾ. ಬಿ. ಕೆ. ನಾಗೂರ್.—ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ಮಂತ್ರಿಗಳ ಸ್ಥಾನಗಳೆಲ್ಲ ಖಾಲಿ ಇವೆ. ಈಗ ಸಭೆಯಲ್ಲಾದರೋ ಮಹತ್ವಪೂರಿತವಾದ ಬಡ್ಜೆಟ್ ಮೇಲೆ ಚರ್ಚೆ ನಡೆಯುತ್ತಿದೆ. ದೇಶದಲ್ಲಿರ ತಕ್ಕ ಎರಡು ಕೋಟಿ ಜನರ ಆಗು-ಹೋಗುಗಳನ್ನು ಸುಖದಿಂದ ಒಯ್ಯಲು ನಾವು ಆ ಮಂತ್ರಿಗಳ ಕೈಗೆ ಹಣವನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಆದರೆ ಈ ದಿವಸ ಮಂತ್ರಿಗಳ ಪೈಕಿ ಹಣಕಾಸಿನ ಮಂತ್ರಿ ಗಳ ವಿನಾ ಬೇರೆ ಯಾರೂ ಇಲ್ಲ. ಇವರೆಲ್ಲರೂ ಎಲ್ಲಿಗಾದರೂ ಟೂರ್ ಹೋದರೇ, ಏನಾಗಿ ದ್ದಾರೆ ಎಂಬುದನ್ನು ತಾವು ದಯವಿಟ್ಟು ವಿಚಾರಿಸಿ ಇನ್ನು ಮೇಲೆ ಅವರು ಈ ರೀತಿ ಮಾಡ ದಂತೆ ದಯವಿಟ್ಟು ನೋಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

ಉಪಾಧ್ಯಕ್ಷರು.—ಅವರೆಲ್ಲರೂ ಇಲ್ಲಿಯೇ ಯಾವಾಗಲೂ ಇರಬೇಕೆಂದರೆ ಹೇಗೆ ಇರುವುದ ಕಾಗುತ್ತದೆ ? ತಾವು ಹೇಳುವುದನ್ನೆಲ್ಲ ಬರೆದಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ.

4-30 P.M.

†Dr. K. NAGAPPA ALVA (Panemangalore).—Sir. I welcome the budget and support the budget proposals. It is no doubt a defecit budget but it is a hopeful budget. This budget year is important in many respects. This is the first year of the third five-year plan. We are spending money on different heads but special emphasis has to be laid on certain subjects. The priorities have also likewise to be allocated. Generally speaking, I must admit that there has been progress in many directions but I must also say that we ought to have done better if only we took to things seriously and established a firmer grip over the administration. It is true that States Reorganisation brought its wake many problems. But it is really surprising, and in a way it is disappointing, that some of the important problems have not been solved so far. The regional imbalance continues to a large extent. The finalisation of seniority list is delayed and because of this, some officers get promotions and others get injustice. A majority of officers are disappointed. Uniform laws have not been brought about. So, many bills are pending.

(Dr. K. NAGAPPA ALVA)

In the third five-year plan great importance has been attached to human resources. As a medical man I fully endorse it but if we take into consideration the amount set apart for health and sanitation, we would find that it is really meagre. It is only one-fifteenths of the total amount proposed to be spent. Considering the rate of increasing population in general, and in particular the latest census figures which has shown an increase of 23 per cent in population during the last ten years, one is alarmed greatly. Unless we control growth of population and we improve the health of the people in general, we cannot achieve the targets that we have set before us.

Sri T. MARIAPPA.—But the Hon'ble Member would concede that it is a very slow process.

Dr. K. NAGAPPA ALVA.—That is what I am emphasising. The process has to be speeded up. We have to pay greater attention to family planning.

Sri B. L. NARAYANASWAMY.—Is family planning the only method of improving the general condition of health?

Sri T. MARIAPPA.—If you control population more money could be spent on the existing population.

Sri B. L. NARAYANASWAMY.—The Hon'ble Member is a doctor himself. I want to have his opinion.

Dr. K. NAGAPPA ALVA.—More money ought to have been allotted for health and it deserves to get top priority. If we look into the instance of other countries, we will find that some of them have allotted one-thirds for the first five-year plan itself. I would also like to point out that the amounts that we ought to have got from the Centre has not been utilised to the fullest extent. In certain cases schemes have not been drawn up. I would like to quote a sentence from the draft of the third plan :

> "During the first and second plan periods Central expenditure in our State has not been appreciable."

This is an admission. National prosperity in the last analysis is indivisible. It is for us to get whatever is possible using our full strength and making a demand.

There has been so much of criticism about increase of Ministers and the emoluments given to them. I certainly do not agree that the Ministers should spend all their time in tours and thus try to get more income from tours than by way of their salary. It is not good and we should not encourage it. But I do feel that it is necessary that the pay of the Ministers should be increased by 3 to 4 hundred rupees so that they could live decently and that would discourage them from undertaking frequent tours.

The administration has to be cured of many of its evils. There are so many loopholes. I find another disease creeping in the officialdom. Meetings of heads of departments are held often. Sometimes the Ministers call the heads of departments. The result is, during office hours the work suffers. We do not find the heads of departments in their office during office hours. I visited two offices recently and I could not find the head of department or the clerk concerned or the Manager or Superintendent. They all knew when the head of the department would return and skulked away somewhere This has impaired efficiency to a large extent. Much wastage ensues because of these conferences and celebrations for one week, or for one day or so.

Then Sir, about the Mangalore port and the Hassan-Mangalore railway. I would like to say just a few words. Our effort has not been enough. Of course our Ministers have been doing some thing in their own way. But that is not enough. If we look to the history and certain methods adapted by other States, for instance, Madras, Calcutta or Bombay...the methods they adopted were different. They were so persistent and insistent in their methods that they got the ports and the railways. But here the south has been neglected. If we are not to get the Hassan-Mangalore railway, what are we to get? It is of course encouraging to here that this railway is included in the Third Plan. But about Mangalore port there has been any number of technical objections and I am afraid certain tactics are being adopted by the people in the north that this is being delayed. I suggest Sir, that immediately one officer, on special duty must be appointed for at least six months. There are two experts of India today who will be in a position to follow up these papers from here to the top level and get things done.

I would like to say one word about the drainage and water supply which is very important in every respect regarding environmental hygiene and health of the people.

Sri T. MARIAPPA.—You have not been very clear with regard to the appointment of the special officer to follow up papers. It is not clear what papers should be followed up. The declaration itself has to be made still and it has not yet been made.

Dr. K. NAGAPPA ALVA.—I know about the affairs specially of the Mangalore Port Trust Board. I was a member of the Port Trust for two years and I know that experiments have been conducted in Poona some years back and it has been proved that Mangalore can be developed into an all-weather Port. There was some difference of opinion whether it should be the lagoon type of harbour. What I say is, unless there is some officers who can follow up the matter, it will be difficult to get through this work in the routine way. This sort of delay in this matter will not help us. If we hurry up this thing at least now, I am sure we can get it in a few months time.

(DR. K. NAGAPPA ALVA)

Sir, drainage and water supply are not at all satisfactory. I can give as an example of this Bangalore City. It is really discouraging. You don't get water here for the enormously increasing population. Lakhs of people are suffering for want of water and drainage facilities. Mosquitoe nuisance has become terrible. It is not possible to control all these things.

There is one sentence I would like to read from the Souvenir that was published by our Government. Recently after the Seminar:

> "An estimate for 126 lakhs in regard to drainage has been sanctioned by Government recently. After 20 years agiation, it has been sanctioned. In view of the large increase of population...it is necessary that a long-range programme of water supply for greater Bangalore should be thought of. In this connection several alternative schemes are under the examination of our Government, and a scheme expected to cost about 10 crores is proposed to be included in the Third Five-Year Plan."

After all, for a population of 14 lakhs, this amount of ten crores is nothing! We know that we are getting a lot of money for these drainage and water supply schemes from the central Government itself. There is nothing definite. I want the Government to proceed on definite lines.

Then I would like to say a few words about the City Improvement Trust Board. The City Improvement Trust Board is a body constituted by the Government to improve the City. But things are not very happy there. In fact, it has spoiled the name of the Government and these lay-outs have to be handed-over to the Corporation after finishing the roads-trains and water-supply and all these things. They do not hand over in time. And unless the Corporation takes over these extensions under its charge, people who live in that area will not get all the amenities.

Sri T. SUBRAMANYA.—Do you think that the Corporation is too ready to take them over?

Dr. K. NAGAPPA ALVA.—You are not fulfilling conditions in time. You are keeping people in suspense. People who are living there are not being treated as citizen of a Corporation.

Then again Sir, about the distribution of sites, there are so many irregularities because it is in the Court and I do not want to say certain points. The question of giving no-objection certificates itself has become tremendous. I know a number of cases which went to the court regarding the decision of the Trust Board...to the District Court and High Court and the verdict of these courts have gone against the Trust Board.

Then Sir, about slum clearance. It is a very important subject. It has to be taken up very seriously. Even here some kind of partiality is very visible. Slums in the centre of the City must be taken up first. What has happened? Slums which are in the periphery are being taken up and they are looked up. It is necessary that the Government must look into these things.

Now I come to the point about Health. Much publicity and propaganda has to be done in regard to this. There is what is called health education. Proper eduction should be imparted. Health education has become a farce! In so many places, I know Health Officers and Sanitary Inspectors and other visitors simply prepare records and there are records which show that hundreds and thousands of people attended and heard their lectures. In fact, it is not so. Health education has to be organised very nicely.

Then about the bed-strength of the hospitals must be increased. The condition in hospitals must be improved.

In regard to medical education. it is a very important matter. If we want good doctors, we must have a high standard of medical education. We are having three medical colleges in our State and there is one private medical college. It is proposed in the third Five-Year Plan that we will be starting two medical colleges; In the Plan book, nothing is said about the licenciate courses. I have heard from our Minister and also through papers that they will be starting four medical schools during this third Plan period. The existing medical colleges have to be improved to a very great extent. We do not find post-graduate courses at all. Incidentally I must say that there is nothing like specialist surgery. In the Madras Budget I read the other day...a specialised heart surgery department is to be started. But here, not only specialised heart surgery, but there is nothing like post-graduate courses at all, ..midwifery, opthalmology or anything the M.S. or the M.D. courses. I understand that the Kasturiba Medical College people who have got recognition already and which is considered to be very good in every respect has not been started; and they have been trying to start the M.S. course. Even certain other courses which they are in a position to do, they have not been assisted to go ahead. My point is that we must encourage those who are in a position to take up this.

They have received *ad hoc* grants from the Central Government., The All-India Medical Council have recognised them. In the face of this I cannot undertand the dog in the manger policy of the State Government

Dr. K. K. Hegde (Minister for Health).—How do you say that the Government is following a dog in the manger policy ? Are you saying this from hear-say or facts ?

Dr. K. NAGAPPA ALVA.—As regards the condensed M.B.B.S. course for L.M.P.s. I do not know when the Government will make arrangements to start it in Bangalore. A promise was made two years ago that it would be started in Bangalore. It is now two years since such a course was started in Mysore. I hope that this course will be started in the Bangalore Medical College soon. It is also necessary that permission is given to the Kasturba Medical College because more then 350 L.M.Ps. applied for this course this time, but only 25 were selected. There are many people who have put in 8 to 10 years service in the Department, but they have been denied admission.

Dr. K. K. HEGDE.—Will the Hon'ble Member suggest a method of manning these institutions if we are to admit more number of L.M.Ps. for this condensed M.B.B.S. course ? By admitting 25 members we have deprived 50 institutions of medical officers. If we are to admit 100 candidates then we will have to deprive 200 institutions of medical officers. We must have some balance between the admission of the exsting L. M. Ps. to the Condensed M.B.B.S. course and the number oh existing L,M.Ps.

Dr. K. NAGAPPA ALVA.—I would like the Hon'ble Minister to bear in mind that there are so many L.M.P. doctors who are anxious to take up this course and become M.B.B.S. They are suffering from inferiority complex and they are dissatisfied with their service conditions. Then how can you expect them to work satisfactorily ? According to the statement of the Minister, the L.M.P. course will be started here. I read in papers that it would be a temporary measure. I would say that the starting of the L.M.P. course is a retrograde step in every respect. Of course, during the next five years we want about 1,000 doctors, but that connot be had by starting L.M.P. courses.

Sri T. MARIAPPA.—Some of the all-India papers have welcomed this move.

Dr. K. NAGAPPA ALVA.—I do not know which papers have welcomed this, but I know that a good number of papers have condemned it. the Medical Association have condemned it. The All-India Medical conferrence held at Manipal passed a resolution against this. Many Ayurvedic doctors and integrated system doctors and others have protested against this. In spite of all this the Government think of tarting this course. I think it is a retrograde step and it should not be tarted.

Sri. T. MARIAPPA.—What about doctors for rural areas ?

Dr. K. NAGAPPA ALVA.—Do you want to prepare half-baked doctors and send them to the rural areas ? and give them only Rs.100 like other clerks ?

Dr. K. K. HEGDE.—When you have tolerated this practice for the past 18 to 20 years, can't you tolerate it for another 10 years in the interest of 80 per cent the population in the rural areas ?

Dr. K. Nagappa Alva.—The M.B.B.S. course is the only course which can solve our problem and that is why it has been started in all the States. We must at least take a lesson from our neighbouring States like Bomday and Madras. Bombay and Madras have progressed much in this direction.

Dr. K. K. Hegde.—In the near future other States will follow our State.

Dr. K. Nagappa Alva.—Then I wish to say a few words about the All India Institute of Mental Health. This All-India Instiute of Mental Health and Mental Hospital have become very popular. This is the one hospital which has earned name and fame in the whole of Asia Unfortunately, there has been some disturbance in the management of this. There is the Mental hospital of the State Government and there is the All-India Institute of Mental Health. In 1954 this All-India Institute of Mental Health and the Mental Hospital were inaugurated and they were to be managed as an integrated unit and the director of the All-India Institute of Mental Health was to be the *ex-officio* President of the Mental Hospital. The Central Government has spent about Rs 40 lakhs on this. There are 10 departments. There is also a Neuro Surgery Department. There are 70 doctors and some highly qualified professors and assistant professors. About 80 doctors in all are doing research work and post-graduate studies. There are 800 mental patients.

Dr. K. K. Hegde.—They are not in the Mental Institute, they are in the Mental Hopital.

Dr. K. Nagappa Alva.—The administration has been going on smoothly all these years. There are in all about 80 doctors there of which are only about 9 to 10 doctors from our State. Now the administration has been disturbed. It is said that the administration has been bifurcated between the State Government and the Central Government. The Central Government have written to the State Government even before they sent the order that they will be forced to shift this Institute to some other place if this Government do not agree with their reasoning and their suggestion for keeping the administration as an integrated unit. I would request our Government that this question should not be considered at personal level, but it should be considered at Government level. Recently I had been to Delhi. I met the Health Minister with 16 of our M. Ps. and discussed with him. He said that he would do his best to keep the Institute here, but he also said much would depend upon the attitude of the State Government I appeal to this Government to consider the matter carefully. I want that it should be considered in the interests of the State and the poor patients. So long as the Director of the Institute continued to be the *ex-officio* Superintendent of the Hospital, he had control over this hospital. Now that it is Separated, he becomes only a servant of the Central Government and as regards the management of patients he has no control.

5-00 P.M.

Mr. DEPUTY SPEAKER.—The Hon'ble Members time is up.

Dr. K. NAGAPPA ALVA.—I will only refer to one or two matters. The adulteration of foodstuffs has become a menace and it should be put an end to in the interests of the health of the people. Regarding the prohibition policy, it has simply spoilt the name of the Government and more so the Police Department. I have been saying this very often. The best thing is to scrap prohibition. It is impossible to enforce the law and make it a success. With a clear conscience we cannot go to our people and say that it is a success and if this is to be continued it must be taken away from the police.

Sri G. VENKATAI GOWDA.—Is it your opinion that prohibition must be scrapped ?

Dr. K. NAGAPPA ALVA.—It must be scrapped, and if this is to be continued, it must be taken away from the police and a separate department must be set up for that. With all the progress regarding health and sanitation, character is very important ; character of the nation must be built up. Prohibition has become a force. Government should take very serious notice of the situation and deal with the situation properly.

Sri G. VENKATAI GOWDA.—It is not policy question.

Dr. K. NAGAPPA ALVA.—It is a policy which has to be considered. It is to be taken serious notice of and if it cannot be enforced correctly and fully to a success, it is better it is scrapped.

†ಶ್ರೀ ಸಿ. ಜೆ. ಮುಕ್ಕಣ್ಣಪ್ಪ.—ಮಾನ್ಯ ಉಪಾಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ಈ ಸಭೆ ಸೇರಿದಾಗಿನಿಂದ ಎರಡು ಪಕ್ಷದ ಜನಗಳು ದೇಶದ ಆಡಳಿತ ಸರಿಯಾಗಿ ನಡೆಯುತ್ತಿಲ್ಲ, ದೇಶದಲ್ಲಿ ಸರ್ವತೋಮುಖವಾದಂಥ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ನಡೆಯಲಿಲ್ಲ. ಎಂದು ಟೀಕೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಜನಗಳಿಗೂ ಸಹ ಆ ರೀತಿ ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಒಂದು ದಾರಿಯನ್ನು ತೋರಿಸಿಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ರಾಜ್ಯಪಾಲರು ದಯಪಾಲಿಸಿದಂತಹ ಭಾಷಣದ ಮೇಲೆ ನಾಲ್ಕೈದು ದಿನಗಳು ಚರ್ಚೆಯಾಗಿ ಸರ್ಕಾರದ ಲೋಪದೋಷಗಳನ್ನು, ಜನಗಳಿಗೆ ತೋರಿಸಿ ಬಿಟ್ಟು ಸರ್ಕಾರ ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿ ತಪ್ಪು ಮಾಡಿದೆ. ಎನ್ನತಕ ಧ್ವನ್ನು ನಿಖರವಾಗಿ ತೋರಿಸಿಕೊಟ್ಟರೂ ಕೂಡ ಸರ್ಕಾರ ಈ ದೇಶದ ಆಯವ್ಯಯವನ್ನು ಈ ಸಭೆಯ ಮುಂದೆ ಇಟ್ಟು ಈ ಸಭೆಯ ಒಪ್ಪಿಗೆಯನ್ನು ಪಡೆಯುವುದಕ್ಕೆ ಎಷ್ಟರ ಮಟ್ಟಿಗೆ ತನ್ನಲ್ಲಿದ್ದಂತಹ ಬುದ್ಧಿವಂತಿಕೆ, ತನ್ನಲ್ಲಿದ್ದಂತಹ ಚಾಕಚಕ್ಯತೆ, ತನ್ನಲ್ಲಿದ್ದಂತಹ ಚಾತುರ್ಯ, ಚಮತ್ಕಾರ ಪ್ರದರ್ಶನ ಮಾಡಿದ್ದರೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ಇಲ್ಲಿ ನಾನು ವಿಷದ ಪಡಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ಹಿಂದೆ ಈ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಈ ಸರ್ಕಾರದಲ್ಲಿ ನಮಗೆ ನಂಬಿಕೆಯಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಿ ವಿರೋಧ ಪಕ್ಷದವರು ಮಂಡಿಸಿದಂತಹ ಒಂದು ಅವಿಶ್ವಾಸ ನಿರ್ಣಯ ನಾಲ್ಕು ದಿವಸಗಳು ಚರ್ಚೆಯಾಯಿತು. ಅಲ್ಲದೆ ಈ ಸರ್ಕಾರದ ಅಧಿಕಾರ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಇವರ ಕೈಲಿ ಶಕ್ತಿ ಇಲ್ಲ. ಈ ಸರ್ಕಾರ ಜನಾಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಂಡಿದೆ, ಆ ರೀತಿಯಾಗಿ ಜನಾಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಂಡಿರತಕ್ಕ ಈ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ದೇಶದ ಹಿತವನ್ನು ರಕ್ಷಣೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲವೆಂದು ವಿರೋಧ ಪಕ್ಷದ ನಾಯಕರು ಮಂಡಿಸಿದಂತಹ ಹನ್ನೊಂದು ಚಾರ್ಜುಗಳು ಮತ್ತು ಆಡಳಿತ ಪಕ್ಷದವರೇ ಮಂಡಿಸಿದಂತಹ 29 ಚಾರ್ಜುಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಈ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಕೂಲಂಕುಶವಾಗಿ ಚರ್ಚೆ ಮಾಡಿ ದೇಶದ ಹಿತದೃಷ್ಟಿಯಿಂದಲಾದರೂ ಅಥವಾ ತಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳು ಮರಿಗಳ ಹಿತದೃಷ್ಟಿಯಿಂದಲಾದರೂ ದಕ್ಷತೆಯಿಂದ ಆಡಳಿತವನ್ನು ನಡೆಸಬೇಕು ಎಂಬುದಾಗಿ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ತಿಳಿಸಲಾಯಿತು.

ಉಪಾಧ್ಯಕ್ಷರು.—ಆ ವಿಷಯಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಹಿಂದೆಯೇ ಹೇಳಿದ್ದೀರಿ.

ಶ್ರೀ ಸಿ.ಜೆ. ಮುಕ್ಕಣ್ಣಪ್ಪ.—ಆ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಪ್ರೀಯ್ಯಾಂಬಲ್ಲಾಗಿ, ಪೀಠಿಕಾರೂಪವಾಗಿ ಮತ್ತು ಪ್ರಾಸಂಗಿಕವಾಗಿಯಾದರೂ ಹೇಳಲೇಬೇಕು. ಹಿಂದೆ ಜೇಜವಾಬ್ದಾರಿ ಸರ್ಕಾರ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಆಡಳಿತ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾಗ ಯಾರು ಸರ್ಕಾರದ ಲೋಪದೋಷಗಳನ್ನು ತೋರಿಸಿಕೊಂಡು ತ್ತಿದ್ದರೋ ಯಾರು ಆಗಿನ ಆಡಳಿತ ನಮಗಿಂತಲೂ ಚೆನ್ನಾಗಿ ದಕ್ಷತೆಯಿಂದ ನಡೆಯು ತ್ತಿತ್ತೆಂದೂ ತೋರಿಸಿ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದರೋ ಅವರು ಇವೊತ್ತು ಆ ಕಡೆ ಇದ್ದಾರೆ. ಆಡಳಿತ ಪಕ್ಷದ ಲೋಪದೋಷಗಳನ್ನು ತೋರಿಸಿ ಕೊಡುವ ಕರ್ತವ್ಯ ನಮ್ಮದು. ಯಾವುದಾದರೂ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಘಟನಾವ ತ್ತಿ ನಡೆದರೆ ಆದರು ಅವರ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಅಪ್ರಿಯವಾದ ಪ್ರಸಂಗವೆಂದು ಉದ ವಾದರೆ, ಆ ತಪ್ಪನ್ನು ನಿಜವಾಗಿ ವಿರೋಧಪಕ್ಷದವರು ತೋರಿಸಿಕೊಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆಂಬುದಾಗಿ ಇವರು ತಿಳಿಯಬೇಕು. ಇವರ ಮಾರ್ಗಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾದ ದಾರಿ ಬೆಳಕನ್ನು ವಿರೋಧ ಪಕ್ಷದವರು ಉಂಟುಮಾಡುತ್ತಿರುವಾಗ, ಆಡಳಿತ ಪಕ್ಷದವರು ಯಾವು ಯಾವುದನ್ನೋ ಕಲಸುಮೇಲೋಗರ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಯಾವುದೋ ಒಂದು ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಎದುರು ಪಕ್ಷದವರು ಸಾಧನೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆಂಬುದಾಗಿ ತಿಳಿಯಬಾರದು. ನನ್ನ ಸ್ನೇಹಿತರಾದಂತ ಶ್ರೀಮಾನ್ ಮರಿಯಪ್ಪ ನವರ ಬುದ್ಧಿವಂತಿಕೆ, ಅವರ ದಕ್ಷತೆ, ಅವರ ಚಮತ್ಕಾರ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ನಾನು ಮೆಚ್ಚಿದ್ದೇನೆ. ಆದರೆ ಅವರು ಮಾಡತಕ್ಕ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಮಾತ್ರ ನನ್ನ ಮೆಚ್ಚಿಗೆಯಿಲ್ಲ. 1957ರಲ್ಲಿ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಸರ್ಪ್ಲಸ್ ಬಡ್ಜೆಟ್ಟನ್ನು ತೋರಿಸಿದ್ದಾರೆ. 1958, 1959, 1960ರಲ್ಲಿಯೂ ಸರ್ಪ್ಲಸ್ ಬಡ್ಜೆಟ್ ತೋರಿಸಿ ಈ ವರ್ಷ 1961ರಲ್ಲಿ ಡಿಫಿಸಿಟ್ ಬಡ್ಜೆಟ್ಟನ್ನು ನಮ್ಮ ಮುಂದಿಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ನನ್ನ ಸ್ನೇಹಿತರಾದ ಶ್ರೀಮಾನ್ ಪುಟ್ಟರಾಮಯ್ಯನವರು ಮಾತನಾಡುತ್ತ ಸಿನ್ನೆ ಒಂದು ಮಾತನ್ನು ಹೇಳಿದರು. ಇವರಿಗೇನಾದರೂ ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದವರಿಂದ ಖೋತಾ ಬಡ್ಜೆಟ್ಟನ್ನು ಈ ವರ್ಷ ಮಂಡಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಕರಾರು ಆಗಿದೆಯೋ ಏನೋ ಎಂದು ಅಂದಮೇಲೆ ಇವರು ಏತಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಖೋತಾ ಬಡ್ಜೆಟ್ಟನ್ನು ತೋರಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೋ ಕಾರಣ ನಮಗೆ ತಿಳಿಯದು.

ಉಪಾಧ್ಯಕ್ಷರು.— ಫೈನಾನ್ಸ್ ಮಿನಿಸ್ಟರ್ ಎಂದು ಹೇಳಿ ಪರ್ಸನಲ್ ಆಗಿ ಅವರ ಹೆಸರನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಮಾತನಾಡಬೇಡಿ.

ಶ್ರೀ ಸಿ. ಜೆ. ಮುಕ್ಕಣ್ಣಪ್ಪ.—ಫೈನಾನ್ಸ್ ಮಿನಿಸ್ಟರ್ ಅಂದರೂ ಒಂದೇ ಶ್ರೀಮಾನ್ ಮರಿಯಪ್ಪನವರು ಅಂದರೂ ಒಂದೇ. ಫೈನಾನ್ಸ್ ಮಿನಿಸ್ಟರ್ ಆರ್ಥಿಕ ಸಚಿವರು, ಹಣಕಾಸಿನ ಸಚಿವರು, ಬಹಳ ಬುದ್ಧಿವಂತರು ಅವರು ಚಾಣಕ್ಯರು. ದೇಶಾಭಿವೃದ್ಧಿಗೋಸ್ಕರವಾಗಿ ಎರಡನೇ ಪಾಂಚವಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜನೆಯನ್ನು ಕಾರ್ಯಗತಮಾಡಿ ಪೂರ್ಣಗೊಳಿಸಿದ್ದೇವೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಇನ್ನು ಮೂರನೆಯ ಪಾಂಚವಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜನೆಯಲ್ಲಿ ಭಾರತ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಕಾದಿರತಕ್ಕ ಮೈಸೂರು ಸಂಸ್ಥಾನವನ್ನು ಎಷ್ಟರ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಪ್ರಗತಿಪಥದಲ್ಲಿ ಇವರು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದಾರೆಂಬುದನ್ನು ನಮಗೂ ಮತ್ತು ದೇಶದ ಜನತೆಗೂ ತೋರಿಸಿ ಕೊಡಲು 1961–62ನೇ ಸಾಲಿನ ಆಯವ್ಯಯ ಅಂದಾಜು ಪಟ್ಟಿಯನ್ನು ನಮ್ಮ ಮುಂದೆ ಈಗ ಇಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಅದು ಯಾವ ರೀತಿ ಇದೆಯೆಂಬುದನ್ನು ಈಗ ನಾವು ಯೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಮೊದಲನೆಯದಾಗಿ ಇವರು ಈಗ ಸುಮಾರು $4\frac{1}{2}$ ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳ ಒಂದು ಖೋತಾ ಬಡ್ಜೆಟ್ಟನ್ನು ನಮ್ಮ ಕೈಲಿ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ನಾವೆಲ್ಲರೂ ಈ ವರ್ಷವೂ ಹಣಕಾಸಿನ ಸಚಿವರು ಸರ್ಪ್ಲಸ್ ಬಡ್ಜೆಟ್ಟನ್ನು ಕೊಡಬಹುದು ಎಂದಂದುಕೊಂಡಿದ್ದೆವು. ಯಾವ ಸರ್ಕಾರದಲ್ಲಿ ದಕ್ಷತೆ ಯಿದೆಯೋ, ಯಾವ ಸರ್ಕಾರದಲ್ಲಿ ನಿಷ್ಠೆ ಇದೆಯೋ, ಯಾವ ಸರ್ಕಾರದಲ್ಲಿ ಬುದ್ಧಿವಂತಿಕೆ ಇದೆಯೋ, ಯಾವ ಸರ್ಕಾರದಲ್ಲಿ ಆಡಳಿತ ಅನುಭವದ ಅಭಾವವಿಲ್ಲವೋ ಅಂತಹ ಸರ್ಕಾರ ಸರ್ಪ್ಲಸ್ ಬಡ್ಜೆಟ್ಟನ್ನು ದೇಶದ ಮುಂದೆ ಮಂಡಿಸುವ ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ಯಶಸ್ವಿಯಾಗುತ್ತದೆ ಎಂಬು ದಾಗಿ ನಾನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

(ಶ್ರೀ ಸಿ. ಜೆ. ಮುಕ್ಕಣ್ಣಪ್ಪ)

ಹಾಗೆ ಆ ದಿವಸ ಇವರು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದ ವಿವೇಕ, ಆಡಳಿತದ ಅನುಭವ ಇವರ ದಕ್ಷತೆ ಇವುಗಳೆಲ್ಲ ಈ ದಿವಸ ನಮ್ಮ ಮುಂದೆ ಇಂಥ ಖೋತಾ ಬಡೆಟ್ಟನ್ನು ಮಂಡಿಸಬೇಕಾಗಿದ್ದರೆ, ಎಲ್ಲಾ ಎಲ್ಲಿ ಮಾಯವಾದವು ಎಂತ ಕೇಳುತ್ತೇನೆ. ಈ ದಿವಸ ಆಡಳಿತ ನಡೆಸುತ್ತಿರುವ ಸರ್ಕಾರ ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಪಾಂಚವಾರ್ಷಿಕಯೋಜನೆಯನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದಾಯಿತು, ಅದರ ಮೇಲೆ ಎರಡನೇ ಪಾಂಚವಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜನೆಯನ್ನೂ ಮುಗಿಸಿ ಈಗ ಮೂರನೆ ಪಾಂಚವಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜನೆಗೆ ಹೆಜ್ಜೆಯಿಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಹೀಗೆ ಈಗಾಗಲೇ ಪೂರೈಸಿರತಕ್ಕ ಎರಡು ಪಂಚವಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜನೆಗಳಲ್ಲಿ ಈ ಸರ್ಕಾರ ಏನೇನು ಅಭಿವೃದ್ಧಿಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಸಾಧಿಸಿರುತ್ತೆ ಎಂಬುದಕೆ ಕ್ರಮವಾಗಿ ಒಂದು ಪಟ್ಟಿ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಕೇಳುತ್ತೇನೆ. ವಿದ್ಯಾಭಿವೃದ್ಧಿ, ಕೈಗಾರಿಕಾಭಿವೃದ್ಧಿ; ಜನಾರೋಗ್ಯ ದಕ್ಷಣೆ N. E. S. ಮತ್ತು C. D. ಬ್ಲಾಕುಗಳ ಸ್ಥಾಪನೆ, ಹಳ್ಳಿಗಳಿಗೆ ಕುಡಿಯುವ ನೀರನ್ನೊದಗಿಸತಕ್ಕ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮತ್ತು ಗ್ರಾಮ ನೈರ್ಮಲ್ಯ ಇತ್ಯಾದಿ ವಿಷಯಗಳಲ್ಲಿ ಈ ಜನತಾ ಸರ್ಕಾರವೆಂದು ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳುವ ಈ ನಮ್ಮ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಸರ್ಕಾರ ಯಾವ ಯಾವ ಬಾಬಿನಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟೆಷ್ಟು ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯನ್ನು ಸಾಧಿಸಿರುತ್ತೆ ಎಂಬುದಕ್ಕೆ ಒಂದು ಪಟ್ಟಿಕೊಡಬೇಕು. ಈಗಾಗಲೇ ಎರಡುಯೋಜನೆಗಳು ಮುಗಿದು ಮೂರನೆಯದಕ್ಕೆ ಕಾಲಿಟ್ಟಿದ್ದರು ನಾವು ಇನ್ನೂ ನಮ್ಮ ಆಹಾರ ಧಾನ್ಯಗಳ ಉತ್ಪನ್ನದಲ್ಲಿ ಸ್ವಪರಿಪೂರ್ಣತೆಯನ್ನು ಪಡೆಯುವುದಕ್ಕಾಗಿಲ್ಲ. ರಾಜ್ಯದ ಯಾವ ಯಾವ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಈ ಹೆಚ್ಚು ಆಹಾರ ಬೆಳೆಯಲು ಸೌಕರ್ಯಗಳನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸಿದ್ದಾರೆ? ಮೊನ್ನೆತಾನೆ ಆಹಾರ ಸಚಿವರು ಇಲ್ಲಿ ಉತ್ತರ ಕೊಡುತ್ತಾ ಮಧ್ಯಪ್ರದೇಶದಿಂದ ಅಕ್ಕಿತರಿಸದೆ ಇದ್ದಿದ್ದರೆ ನಮ್ಮ ಬಾಳು ಈ ದಿವಸ ಏನಾಗಿರುತ್ತಿತ್ತೋ ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ನಾವು ಎರಡು ಪಾಂಚವಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜನೆಯನ್ನು ಮುಗಿಸಿದ್ದರೂ ಈ ಆಹಾರೋತ್ಪನದ ಬಗ್ಗೆ ಸ್ವಪರಿಪೂರ್ಣತೆಯನ್ನು ಪಡೆಯಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ನಡೆಸುತ್ತಿರುವ ವ್ಯವಸಾಯದ ಕ್ಷೇತ್ರವೇನು ಕಡಮೆಯಾಗಿಲ್ಲ. ಎಲ್ಲಿ ನೋಡಲಿ ದನಕರುಗಳಿಗೆ ಮೇಯಲು ಅಂಗೈಅಗಲ ಗೋಮಾಳವಿಲ್ಲ. ಕಾಡು, ಮೇಡು, ಗೋಮಾಳದ ಜಮೀನೆಲ್ಲ ಬೇಸಾಯದ ಜಮೀನುಗಳಾಗಿರುತ್ತವೆ. ಈ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಸರ್ಕಾರ ಆಡಳಿತಕ್ಕೆ ಬಂದ ಮೇಲೆ ಲಕ್ಷಾಂತರ ಎಕರೆ ಜಮೀನನ್ನು ಸಾಗುವಳಿಗೆಂತ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಹೀಗಾಗಿ ಈ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ರಾಜ್ಯ ಬಂದಮೇಲೆ ದನಕರುಗಳ ಬಾಯಿಗೆ ಬೀಗ ಬಿದ್ದಿದೆ. ಜನರಿಗೂ ಸಾಕಷ್ಟು ಆಹಾರವಿಲ್ಲ ಒಂದು ಕಡೆ ಗೋ ಸಂಪತ್ತು ಬೆಳೆಯದೆಇರುವಂತೆ ಗೋಮಾಳಗಳನ್ನು ಅಮೃತಮಹಲ್ ಕಾವಲುಗಳನ್ನೂ ವ್ಯವಸಾಯಕ್ಕೆ ಬಿಟ್ಟು ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. 1957ರಿಂದ 1961 ರವರೆಗೆ ಈ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಸರ್ಕಾರ ಎಷ್ಟು ಜಮೀನನ್ನು ದರಖಾಸ್ತುಮೂಲಕ ವಿಲೇವಾಡಿದೆ, 1957 ರ ಹಿಂದೆ ಈ ರಾಜ್ಯದ ಗೋಸಂಪತ್ತು ಎಷ್ಟಿತ್ತು ಈಗ 1961ರಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನೂ, ನಾವೀದಿವಸ ಉತ್ಪತ್ತಿ ಮಾಡುತ್ತಿರುವ ಆಹಾರದ ಪ್ರಮಾಣವನ್ನೂ ಅಳತೆಮಾಡಿನೋಡಿದ್ದೇ ಆದರೆ ನಾವು ಈ ನಮ್ಮ ಮೂರನೆ ಪಂಚವಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜನೆಯಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟರ ಮಟ್ಟಿಗೆ ದೇಶದ ಸರ್ವತೋಮುಖನಾದ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯನ್ನು ಸಾಧಿಸಬಲ್ಲೆವೆಂಬುದು ಅರಿವಾಗುತ್ತದೆ. ದೇಶದಲ್ಲಿ ಗೋಸಂಪತ್ತು ಮಾಯವಾದ ಮೇಲೆ ನಮ್ಮ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಎಂಬುದು ಇನ್ನೆಲ್ಲಿದೆ? ಹೀಗಿದ್ದರೂ ದೇಶಾಭಿವೃದ್ಧಿಗಾಗಿ ಶ್ರಮಿಸುತ್ತಿದ್ದೇವೆಂತ ಅಸತ್ಯನುಡಿಯುವ ಸರ್ಕಾರ ಅರ್ಧಗಂಟೆಕೂಡ ಆಡಳಿತ ನಡೆಸುವ ಅಧಿಕಾರವಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳುವುದರಲ್ಲಿ ಆಶ್ಚರ್ಯವೇನಿದೆ? ಆದರೆ ನಾನೀಗ ಈ ಟೀಕೆಗಳನ್ನು ವೈಯಕ್ತಿಕವಾಗೇನೂ ಹೇಳುತ್ತಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಹಣಕಾಸಿನ ಮಂತ್ರಿಗಳಾಗಿ ಶ್ರೀ ಮರಿಯಪ್ಪನವರು ನಮಗೆ ಬೆಲ್ಲನ್ನು ಟ್ರೈಟ್‌ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದನ್ನು ಕೇಳಿ ನನಗೆ ಬಹಳ ವ್ಯಥೆಯಾಯಿತು. ಹಣಕಾಸಿನ ಮಂತ್ರಿಗಳ ಬಾಯಿಂದ ಇಂಥ ಮಾತು ಬರಬಾರದಾಗಿತ್ತು. ಮೇಲಾಗಿ ಅವರೂ ಸಹ ನನ್ನಹಾಗೆ ಒಬ್ಬ ರೈತನ ಮಕ್ಕಳಾಗಿದ್ದಾರೆ. ರೈತಾಭಿವೃದ್ಧಿಗೆ ಹೋರಾಟ ಮಾಡತಕ್ಕ ವರ್ಗಕ್ಕೆ ಸೇರಿದ್ದರು ಅವರು ಇಂಥಮಾತನ್ನೇಕೆ ಹೇಳಿದರೋ ನನಗೆ

ತಿಳಿಯದು. ಅವರ ಬಾಯಿಂದ ಇಂಥ ಶಬ್ದ ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ಬರಬಾರದಾಗಿತ್ತು. ಸರ್ಕಾರದ ಆಡಳಿತದಲ್ಲಿ—ರಿಟ್ರೆಂಚ್ ಮೆಂಟ್ ಮಾಡಿ ಎಕಾನಮಿ ಬಗ್ಗೆ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಸಲಹೆಮಾಡಲು ಒಂದು ಕಮಿಟಿ ನೇಮಕಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಎಕಾನಮಿ ಕಮಿಟಿಯವರು ತಮ್ಮ ವರದಿಯನ್ನು ಸಕಾಲದಲ್ಲಿ ಕೊಟ್ಟರೆ ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರ ಮೂರನೇ ಪಂಚವಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜನೆಯನ್ನು ಕಾರ್ಯಗತ ಮಾಡಿ ಜಯಪ್ರದ ಪಡೆಯುತ್ತಾರಂತೆ! ಈ ಹಿಂದೆ ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ 1957 ರಿಂದ ಈ ಹೊತ್ತಿನವರೆಗೆ ಈ ಸಭೆಯ ಸದಸ್ಯರು ಕೊಟ್ಟಿರತಕ್ಕ ಸಲಹೆಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ಹಾಗೂ ಬುದ್ಧಿವಾದಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ಇವರು ಯಾವ ಮೂಲೆಗೆ ಸೇರಿದ್ದಾರೆ ಎಂತ ನಾನೀಗ ಕೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಯಾರೋ ಒಬ್ಬರು ಜನರಲ್ ರಿಎಲೆಕ್ಷನ್ನಿನಲ್ಲಿ ಚುನಾವಣೆಗೆ ನಿಂತು ಸೋತಿರತಕ್ಕವರಿಗೆ ಒಂದು ಸಂಪಾದನೆಯ ಮಾರ್ಗವನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಆ ಎಕನಾಮಿ ಸಮಿತಿಯನ್ನು ಈಗಿರತಕ್ಕ ಕ್ಯಾಬಿನೆಟ್ಟಿನಲ್ಲಿರುವ ಒಬ್ಬ ಮಂತ್ರಿಗಳ ಬಲಾತ್ಕಾರಕ್ಕಾಗಿ ನೇಮಕಮಾಡಿದ್ದಾಗಿದೆ. ಯಾರಿಗೋ ಒಬ್ಬರಿಗೆ ಒಂದು ಸಮಿತಿಯ ಛೇರ್ಮನ್ ಗಿರಿ ಪದವಿಯನ್ನು ಕೊಡಲು ಆ ಸಮಿತಿ ದೇಶದ ಸಂಪತ್ತನು ಹೆಚ್ಚಿಸಲು ಮಾರ್ಗಗಳನ್ನು ಹುಡುಕಿಕೊಡುತ್ತೆಂಬ ನೆಪದಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರ ದೇಶದ ಹಣವನ್ನು ಹೀಗೆಲ್ಲ ಪೋಲುಮಾಡಬಾರದೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಇಂಥ ಸಮಿತಿಯಿಂದ ದೇಶಕ್ಕಾಗತಕ್ಕ ಉದ್ಧಾರವಾದರೂ ಏನು? ಈ ಎಕನಾಮಿ ಸಮಿತಿಯಿಂದ ದೇಶಕ್ಕೆ ಮೂರು ಕಾಸಿನ ಫಾಯಿದೆ ಸಹ ಆಗುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ಮಾನ್ಯ ಹಣಕಾಸಿನ ಮಂತ್ರಿಗಳಿಗೂ ಗೊತ್ತಿದೆ; ಈ ಸಭೆಯ ಎಲ್ಲ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರುಗಳಿಗೂ ಗೊತ್ತಿದೆ. ಈ ಮಂತ್ರಿ ಮಂಡಳಕ್ಕೆ ಈ ಸಮಿತಿ ಮಾಡುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ—ನ್ಯಾಯವಲ್ಲ ಎನ್ನುವುದು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಮನವರಿಕೆಯಾಗಿದ್ದರೂ ಈ ಒಂದು ಸಮಿತಿಯನ್ನು ನೇಮಕ ಮಾಡದಿದ್ದರೆ ಮಂತ್ರಿ ಮಂಡಳದಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಯಾರೋ ಒಬ್ಬರು ಮಂತ್ರಿಗಳಿಗೆ ತುಂಬಾ ಅಸಮಾಧಾನವಾಗುತ್ತೆ. ಈ ಸಮಿತಿಗೆ ಅವರ ಸಂಬಂಧಿಗಳೇ ಛೇರ್ಮನ್ ಆಗಿರುತ್ತಾರೆ, ಅವರು ಚುನಾವಣೆಯಲ್ಲಿ ಸೋತಿದ್ದಾರೆ, ಅವರಿಗೇನಾದರೂ ಒಂದು ಸ್ಥಾನ ಕಲ್ಪಿಸಿಕೊಡಲೇ ಬೇಕು ಎಂತ ಈಗಿನ ಮಂತ್ರಿಮಂಡಳದೊಳಗಿರತಕ್ಕವರು ಒಬ್ಬರು ಕೇಳಿದುದಕ್ಕಾಗಿ ಈ ಸಮಿತಿಯನ್ನು ನೇಮಿಸಬೇಕಾಗಿಬಂತು. ಅಷ್ಟೇವಿನಾ ದೇಶದ ಉದ್ಧಾರಕ್ಕಾಗೇನು ಇದನ್ನು ನೇಮಕ ಮಾಡಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಇಂಥ ಮಾರ್ಗ ಅನುಸರಿಸಿ ದೇಶದ ಹಣವನ್ನು ಪೋಲುಮಾಡಬಾರದೆಂದು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಸರ್ಕಾರ ಆಡಳಿತಕ್ಕೆ ಬರುವ ಮುನ್ನ ಇದ್ದ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಇಂದಿನ ಹಣಕಾಸಿನ ಮಂತ್ರಿಗಳು ದೇಶದ ಹಣವನ್ನು ಪೋಲುಮಾಡುವಂಥ ಸಮಿತಿಗಳನ್ನು ನೇಮಕ ಮಾಡಬಾರದೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದ ಕಾರಣ ನಾವು ಇವರಲ್ಲಿ ಸ್ವಲ್ಪ ಭರವಸೆಯನ್ನಿಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದೆವು. ಆ ದಿವಸ ಅಷ್ಟರಮಟ್ಟಿಗೆ ಆಗಿದ್ದ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಬುದ್ಧಿವಾದ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದ ಇಂದಿನ ಆರ್ಥಿಕ ಸಚಿವರಿಗೆ ಆ ದಿವಸ ಇದ್ದಂಥ ಮೇಧಾಶಕ್ತಿ, ಧೈರ್ಯ, ಇವರ ಲೇಖನಿ ಸಾಮರ್ಥ್ಯ, ಇವರ ಚಾಕಚಕ್ಯತೆಗಳೆಲ್ಲ ಈ ದಿವಸ ಏನಾದವು, ಅವು ಎಲ್ಲ ಮಾಯವಾದವು? ಈ ಸಮಿತಿ ಮಿತವ್ಯಯದ ಸಲುವಾಗಿ ಏನಾದರೂ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿದೆಯೇ?

ಉಪಾಧ್ಯಕ್ಷರು.— ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಗೆ ಹೇಳುತ್ತೀರಿ?

ಶ್ರೀ ಸಿ. ಜೆ. ಮುಕ್ಕಣ್ಣಪ್ಪ.— ಅಯ್ಯೋ ಸ್ವಾಮಿ-ಅಂಗೈಯಲಿರುವ ಹುಣ್ಣಿಗೆ ಕನ್ನಡಿ ಬೇಕೇ? ಈ ಸಮಿತಿ ಮಾಡುತ್ತಿರುವ ಕೆಲಸವಾದರು ಏನು? ಈ ಹಿಂದೆ ಇದೇ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಯಾವ ನೌಕರನಿಗೇ ಆಗಲಿ ತಿಂಗಳಿಗೆ ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿಗಳಿಗಿಂತ ಸಂಬಳ ಹೆಚ್ಚಿರಬಾರದು ಮತ್ತು 100 ರೂಪಾಯಿಗೆ ಕಡಮೆ ಇರಬಾರದೆಂದು ಠರಾವು ಪಾಸಾಗಿಲ್ಲವೇನು? ಇಂಥ ಒಂದು ಸಲಹೆಯನ್ನು ಈ ಸಭೆ ಮಾಡಿದ್ದಾಯಿತು. ಆದರೆ ಅದಕ್ಕೆ ಈ ಸರ್ಕಾರ ಕೊಟ್ಟ ಮಾನ್ಯತೆಯಾದರೂ ಏನು? ಇವರ ಪಾಡೇ ಹೀಗಾಗಿರುವಾಗ ಈ ದಿವಸ ಈ ಒಂದು ಯಾವುದೋ ಒಂದು ಕೊಶ್ಚನೀರನ್ನು ತಯಾರಿಸಿ, ಎಲ್ಲಿಯೋ ಕುಳಿತು ಏನೋ ಒಂದು ತೀರ್ಮಾನ ಮಾಡಿ ಆ ಬಗ್ಗೆ ಯಾವತ್ತೋ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಒಂದು ವರದಿ ನೀಡತಕ್ಕಂಥ ಒಂದು ಸಮಿತಿಯನ್ನು ಈಗ ನೇಮಕ ಮಾಡತಕ್ಕ

(ಶ್ರೀ ಸಿ. ಜೆ. ಮುಕ್ಕಣ್ಣಪ್ಪ)

ಅಗತ್ಯವಾದರೂ ಏನಿತ್ತು? ದೇಶವನ್ನು ದಿವಾಳಿಮಾಡಿ ತಮ್ಮವರಿಗೆ ಯಾರಿಗಾದರೊಂದು ಕೆಲಸ ಕೊಡತಕ್ಕ ಬಗ್ಗೆ ಒಂದು ಪರವಾನಿಕೆ ಕೊಡಲು ಅಷ್ಟಕ್ಕೇ ಇಪ್ಪತ್ತು ಜನಗಳಿರುವಂಥ ಒಂದು ಕ್ಯಾಬಿನೆಟ್ ಇರಬೇಕೇ ಎಂಬುದನ್ನು ಈ ಮಹಾಸಭೆ ಈಗ ತೀವ್ರವಾಗಿ ಪರಿಶೀಲಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ಈ ಸಭೆಗೆ ನಾವು ಪ್ರಜೆಗಳಿಂದ ಚುನಾಯಿತರಾಗಿ ಬಂದು ದೇಶದ ಹಿತದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ನೀಡತಕ್ಕ ಸಲಹೆಗಳಿಗೆಲ್ಲ ಈ ಸರ್ಕಾರ ತಿಲಾಂಜಲಿಯನ್ನಿತ್ತಿದೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಇನ್ನೊಂದು ಉದಾಹರಣೆ ಕೊಡು ವುದಾದರೆ ಮೊನ್ನೆತಾನೆ ಇಲ್ಲಿ ಒಂದು ಪ್ರಶ್ನೆಚರ್ಚೆಯಾಗುತ್ತಿದ್ದಾಗ ಎಲೆಕ್ಟ್ರಿಕ್ ಫ್ಯಾಕ್ಟರಿಯ ಕಂಟ್ರಾಕ್ಟನ್ನು ಯಾರಿಗೆ, ಯಾವತತ್ವ ಅನುಸರಿಸಿ, ಯಾವ ಆಧಾರದಮೇಲೆ ಕೊಟ್ಟಿರಿ ಎಂದು ಕೇಳಿದ್ದಕ್ಕೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ಏನೋ ಹೇಳಿ ನಮ್ಮ ಬಾಯನ್ನು ಮುಚ್ಚಿಸಿದರು. ಈ ದಿವಸ ಈ ಸಂಬಂಧದಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ಏಜಂಟಿಗೆ ಬರತಕ್ಕ ನಷ್ಟವನ್ನು ಲೆಕ್ಕಹಾಕಿದರೆ ಲಕ್ಷಾಂತರ ರೂಪಾಯಿ ಹೋಗು ತ್ತಿದೆ. ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರ ಇಂಥ ಒಂದು ಕೈಗಾರಿಕಾ ನೀತಿಯನ್ನು ಅನುಸರಿಸುತ್ತಿರುವಾಗ ಇನ್ನು ನಮ್ಮ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳು ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗೆ ಬರಬೇಕೆಂದರೆ ಅದು ಹೇಗೆ ಸಾಧ್ಯ? ನಮಗೆ ಇಂಥ ವಿಷಯಗಳೇನೂ ಗೊತ್ತಿರಲಾರವೆಂಬ ಅಂದಾಜಿನ ಮೇಲೆ ನಮ್ಮ ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿಗಳು ಭುಜತಟ್ಟಿ ಕೊಂಡು ನಮ್ಮ ಮೇಲೆ ಜಗಳಕ್ಕೆಬರುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಈ ಪೋರ್ಸಿಲೇನ್ ಕಾರ್ಖಾನೆಗೆ ಹಾಕಿರತಕ್ಕ ಹಣದ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರದವರಿಗೇನೂ ತೃಪ್ತಿಯಿಲ್ಲವೆಂದು ಈ ದಿವಸ ತಾನೇ ಹೇಳಿದರು. ಈ ದಿವಸ ಹೀಗೆ ಹೇಳತಕ್ಕವರು ಇಲ್ಲಿಯತನಕ ಏನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು? ಇಲ್ಲಿಗೆ ಮೂರು ವರ್ಷಗಳ ಕಾಲದಿಂದ ಏಕೆಸುಮ್ಮನಿದ್ದರು? ಆದರೆ ಆದೇ ಆ ನಮ್ಮ ಶಿಲ್ಕ್ ಫಿಲೇಚರ್ ಕಾರ್ಖಾನೆ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರ ಅನುಸರಿಸುತ್ತಿರುವ ನೀತಿ ಇನ್ನೂ ಆಶ್ಚರ್ಯವಾಗಿದೆ. ಕೇವಲ 15 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳ ನಷ್ಟಕ್ಕಾಗಿ ಇದನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಿಬಿಟ್ಟರು. ಇಡೀ ಏಷ್ಯಾಖಂಡಕ್ಕೆ ಈ ನಮ್ಮ ರೇಷ್ಮೆ ಫಿಲೇಚರಿನ ಕಾರ್ಖಾನೆ ಹೆಸರುವಾಸಿಯಾದಂಥ ಕಾರ್ಖಾನೆ. ಇಂಥ ಕಾರ್ಖಾನೆ ಮುಚ್ಚಿದ್ದು ನ್ಯಾಯವೇ ಎಂದರೆ ಅದಕ್ಕೆ ಸರ್ಕಾರದವರೇನು ಉತ್ತರ ಕೊಡುತ್ತಾರೆ? ಹೀಗೆ ಆದಾಯತರತಕ್ಕ ಬಾಬುಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ಅಲ್ಲಗಳೆದು ಆದಾಯ ಬಾರದುದಕ್ಕೆ ಅಪಾರ ಹಣವನ್ನು ಚೆಲ್ಲಿ–ದೇಶದ ವರಮಾನ ಕಡಮೆಯಾಗುತ್ತಿದೆ ಎಂಬ ನೆಪದಮೇಲೆ ಈಗ ಒಂದು ಎಕನಾಮಿ ಸಮಿತಿ ನೇಮಕ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ.

ಸ್ವಾಮಿ, ನನಗೆ ಗೊತ್ತಿರುವ ಹಾಗೆ ಅಟಾಮಿಕ್ ಎನರ್ಜಿಗೋಸ್ಕರ 30 ಸಾವಿರ ಮಿಲಿಯನ್ ಪೌಂಡು ಹಣವನ್ನು ಕಮಿಟಿಯಲ್ಲಿ ಐದು ನಿಮಿಷಗಳಲ್ಲಿ ಸ್ಯಾಂಕ್ಷನ್ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಬಿಲ್ಡಿಂಗ್‌ಗೋಸ್ಕರ 15 ಲಕ್ಷ ಮಿಲಿಯನ್ ಪೌಂಡುಗಳನ್ನು ಎರಡು ನಿಮಿಷಗಳಲ್ಲಿ ಕೇಳಿದ್ದನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಕೂಲಿಕಾರರ ಒಂದು ಸೈಕಲ್ ಷೆಡ್ ಹಾಕುವುದಕ್ಕೆ ಐದು ದಿವಸ ಅಲೆದಾಡಿದರೂ ಮಂಜೂರು ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ಲಂಚ್, ಟಿ.ಎ. ಮುಂತಾದುವುಗಳಿಗೆ ಸಾವಿರಾರು ರೂಪಾಯಿ ಖರ್ಚು ಆಗುತ್ತದೆ. ಇಂಥ ಕಮಿಟಿಗಳಿಂದ ಆದಾಯ ಒಂದು ಲಕ್ಷವಾದರೆ ವೇತನಕ್ಕೆ ಲಕ್ಷಾಂತರ ರೂಪಾಯಿ ಖರ್ಚು ಮಾಡುವುದು ಏತಕ್ಕೆ? ಶ್ರೀಮಾನ್ ಎ. ಜಿ. ರಾಮಚಂದ್ರರಾಯರು ಎಜ್ಯುಕೇಷನ್ ಮಂತ್ರಿಗಳಾಗಿದ್ದರು. ಈ ಸಭೆಯ ಸದಸ್ಯರೂ ಆಗಿದ್ದರು. ವಿದ್ಯಾ ಇಲಾಖೆ ಯಲ್ಲಿ ಅವರಿಗೆ ಅನುಭವವಿದೆ. ಆದರೆ ಲೇಬರ್ ಬಗ್ಗೆ ಸಲಹೆ ಕೊಡಿ ಎಂದರೆ ಅವರು ಸಲಹೆ ಕೊಡಬಹುದೇ? ಅರ್ಥಶಾಸ್ತ್ರದ ಬಗ್ಗೆ ಇರುವ ಕಮಿಟಿಯ ಚೇರಮನ್ ಏತಕ್ಕೆ ಮಾಡಿದ್ದೀರಿ? ನಿಮ್ಮ ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿ ನಿಮಗೆ ಬೇಕಾದವರಿಗೆ ಒಂದು ಸ್ಥಾನ ಕೊಡುತ್ತೀರಲ್ಲವೆ? ಹಿಂದಕ್ಕೆ ಶ್ರೀ ಪೊಣಚ್ಚರವರು ಮಂತ್ರಿಯಾಗಿದ್ದಾಗ್ಗೆ ಕೆಲವು ಲೋಪದೋಷಗಳನ್ನು ತೋರಿಸಿದ ಕೂಡಲೇ ಅವರು ತಕ್ಕ ಕ್ರಮ ತೆಗೆದುಕೊಂಡರು. ಅಂಥ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ಮುಂದುವರಿದಿದೆಯೆ? ಈಗ ನಾವು ಯಾವ ಹೊಸ ಕೈಗಾರಿಕೆಯನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭ ಮಾಡಿದ್ದೀರಿ? ನಿಮ್ಮ ಬಾಯ ಮೇಲೆ

ಬಡಿಯುವ ಅಧಿಕಾರಿಗಳ ಮೇಲೆ ಏನು ಶಿಸ್ತಿನ ಕ್ರಮ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿದ್ದೀರಿ ? ಅಹಂಭಾವ ದುರಹಂಕಾರ ಏತಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚಾಗಿದೆ? ಎಂದು ಕೇಳುತ್ತೇನೆ. ಈ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಇಂಥದೊಂದು ಅಂಶವನ್ನು ಅಂಕಿಅಂಶಗಳ ಸಹಿತ ಸರಕಾರದ ಮುಂದೆ ಇಟ್ಟರೂ ಕೂಡ ಅದಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾದ ಉತ್ತರ ಕೊಡದೆ ವೇದ ಉಪನಿಷತ್ತುಗಳಲ್ಲಿಯ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಹೇಳಿ ಅವಾಚ್ಯ ಶಬ್ದಗಳನ್ನು ಆಡುವಂಥವರು ಅಧಿಕಾರದಲ್ಲಿರಲು ಲಾಯಖ್ ಆಗಿದ್ದಾರೆಯೇ ಎಂದು ಕೇಳುತ್ತೇನೆ. ಅನೇಕರ ಮೇಲೆ ಚಾರ್ಜಷೀಟ್ ಹಾಕಿ ತಕ್ಷಣ ಡಿಸ್‌ಮಿಸ್ ಮಾಡಬೇಕು ಎಂದು ಕೇಳಿ ಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ಇವರ ದುರ್ವ್ಯವಹಾರ ಇವರು ಆಡುವ ಮಾತು ಕೇಳಿದರೆ ನಾಲಗೆ ಇವರ ಕುಲವನ್ನು ಹೇಳೀತು ಎಂಬಂತಿದೆ. ಅಕ್ಷಮ್ಯವಾದ ದುರ್ವ್ಯವಹಾರ ನಡೆಯುತ್ತಿದೆ. ಇಂಥವರು ಆಡಳಿತಾಧಿಕಾರ ದಲ್ಲಿರಲು ಲಾಯಖವೇ ? ಇವರಿಗಿಂತಲೂ ಅನ್ಯಾಯ ಮಾಡತಕ್ಕವರು ಇದ್ದಾರೆಯೇ ? ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಎರಡು ಕೋಟಿ ಪ್ರಜೆಗಳ ಆಗು ಹೋಗುಗಳ ರಕ್ಷಣೆ ಆಗುತ್ತದೆಯೇ ? ನಾನು ಬಹಳ ವಿನಯದಿಂದ ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. 6,200 ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಿ ಕುಡಿಯುವ ನೀರಿನ ಬಾವಿಗಳ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡುತ್ತೇವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೀರಿ. ಆದರೆ ಎಷ್ಟು ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಿ ಕುಡಿಯುವ ನೀರಿನ ಬಾವಿಗಳಾಗಿವೆ? ಸಮಾಜವಾದಿ ಸಮಾಜ ರಚನೆ ಮಾಡುತ್ತೇವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೀರಿ ಅದು ಈ ರೀತಿಯಾಗಿಯೇ ಎಂದು ಕೇಳುತ್ತೇನೆ. ಇಂಥ ಅನೇಕ ಉದಾಹರಣೆಗಳನ್ನು ಕೊಡಬಹುದು. ಒಂದು ಮಾತಿನಲ್ಲಿ ಹೇಳುವದಾದರೆ ಚೇಳಿಗೆ ಕೊಂಡಿಯಲ್ಲಿ ವಿಷ, ಹಾವಿಗೆ ದಂತ ದಲ್ಲಿ ವಿಷ, ಇನ್ನೊಂದಕ್ಕೆ ಪುಚ್ಛದಲ್ಲಿ ವಿಷ ಇದ್ದರೆ ನಿಮ್ಮ ಮೈಯಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಾ ಅಂಗಾಂಗಗಳಲ್ಲಿ ವಿಷ ತುಂಬಿದೆ. ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಇದಕ್ಕೆ ಒಂದು ಬ್ರೇಕ್ ಹಾಕಲೇಬೇಕು ಲಗಾಮು ಇರಲೇಬೇಕು. ದೇಶದ ಹಿತರಕ್ಷಣೆ ಮಾಡುವುದು ಮುಖ್ಯ. ಕೆಲಸ ಕಾರ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಸೇಡಿನ ಮನೋಭಾವ ಇರಬಾರದು. 6,200 ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಿ ಕುಡಿಯುವ ನೀರಿನ ಬಾವಿಗಳಿಲ್ಲ. ಈ ಬಗ್ಗೆ ಒಂದು ಪ್ರಶ್ನೆ ಕೇಳಿದರೆ ಅದಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾದ ಉತ್ತರ ಬರಲಿಲ್ಲ. ಈ ವಿಷಯದ ಬಗ್ಗೆ ತೀವ್ರ ಗಮನ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನು ರೋಡ್ ಟ್ರಾನ್ಸ್‌ಪೋರ್ಟ್ ವಿಷಯ, ರೋಡ್ ಟ್ರಾನ್ಸ್‌ಪೋರ್ಟ್ ರಾಷ್ಟ್ರೀಕರಣ ಮಾಡುವ ದಿಟ್ಟವಾದ ಹೆಜ್ಜೆಯನ್ನು ಇಟ್ಟರೆ ಅದರಲ್ಲಿ ಶ್ರೀ ಮರಿಯಪ್ಪನವರು ಪ್ರಯೋಗ ಮಾಡಿದ ಮೊದಲನೇ ಬಾಣಕ್ಕೆ ಆಹುತಿಯಾದವನು ನಾನು. ರಾಜ್ಯದ ಹಿತದ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಮಾಡತಕ್ಕ ಕೆಲಸಗಳಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬನಿಗೆ ಅನಾನುಕೂಲವಾದರೂ ಸಹ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಅನುಕೂಲವಾಗುವ ಹಾಗಿದ್ದರೆ ಅದು ಒಳ್ಳೆಯದು. ಆದರೆ ರೋಡ್ ಟ್ರಾನ್ಸ್‌ಪೋರ್ಟಿನಲ್ಲಿ ನಿರಂಕುಶಾಧಿಕಾರ ನಡೆಯುತ್ತಿದೆ ಎಂಬುದು ಗೊತ್ತಿದೆಯೇ ? ಅಲ್ಲಿ ನಡೆಯುವ ವ್ಯವಹಾರ ನಿಮಗೆ ಗೊತ್ತಿದೆಯೆ ? ಶ್ರೀಮಾನ್ ಚನ್ನಬಸಪ್ಪನವರು ಉಗ್ರಉಪಾಯ ಕೈಕೊಳ್ಳುತ್ತೇವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. 2½ ಸಾವಿರ ಮೂಟೆ ಅಕ್ಕಿ ಹೇಗೆ ಮಾಯವಾಯಿತು ಎಂದು ಕೇಳಿದರೆ ಚುವಾ ಖಾಯಾ ಅಂದರೆ ಅಕ್ಕಿ ಮೂಟೆ ಹೆಗ್ಗಣಾ ತಿಂದು ಬಿಟ್ಟಿತು ಎಂದು ಉತ್ತರ ಹೇಳುತ್ತೀರಿ.

5-30 P.M.

ಅವರು ಇವೊತ್ತಿನ ದಿವಸ ರೋಡ್ ಟ್ರಾನ್ಸ್‌ಪೋರ್ಟಿನ ಜನರಲ್ ಮೇನೇಜರ್ ಆಗಿದ್ದಾರೆ ಲಂಚ ರುಷುವತ್ತುಗಳ ಆರೋಪಣೆಯನ್ನು ಮಾಡಿದಾಗ ಶ್ರೀಮಾನ್ ಚೆನ್ನಬಸಪ್ಪನವರು ಗುಡುಗಿದರು. ಬೆಂಗಳೂರು ಸಿಟಿ ಮುನಿಸಿಪಲ್ ಕಮಿಷನರ್ ಆಗಿರುವ ಶ್ರೀಮಾನ್ ಫರ್ನಾಂಡೆಸ್ ಅವರು 750 ರೂಪಾಯಿಗಳಷ್ಟು ಹಣವನ್ನು ತಮ್ಮ ತಂದೆಯ ತಿಥಿಗೆ ಹೋಗಿದ್ದಾಗ ಡ್ರಾ ಮಾಡಿದ್ದರು. ಆ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ I will take action ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದರು. ಹನ್ನೆರಡು ತಿಂಗಳಾಯಿತು. It has not seen the light of the day. ಇವರ ಬಾಣಗಳೆಲ್ಲ ಯಾರ ಮೇಲೆ ಎಂದರೆ ಬಡಜನರ ಮೇಲೆ, ಹಳ್ಳಿಯ ಜನರ ಮೇಲೆ, ಸಣ್ಣ ಪುಟ್ಟ ನೌಕರರ ಮೇಲೆ.

(ಶ್ರೀ ಸಿ. ಜೆ. ಮುಕ್ಕಣ್ಣಪ್ಪ)

ಅಧಿಕಾರದಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಈ ಸರ್ಕಾರ ಜನತೆಯ ರಕ್ಷಣೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಯೋಗ್ಯರೇ ಅಯೋಗ್ಯರೇ ಎಂಬುದನ್ನು ಈ ಸಭೆಯ ಸದಸ್ಯರು ಯೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು, ಆಡಳಿತ ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ನನ್ನ ಸ್ನೇಹಿತರನ್ನು ವಿನಯದಿಂದ ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

ಹಣಕಾಸಿನ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಮೊನ್ನೆ ತಾನೆ ಸಪ್ಲಿಮೆಂಟರಿ ಬಡ್ಜೆಟ್ಟನ್ನು ನಮ್ಮ ಮುಂದೆ ತಂದು ಎಲ್ಲ ಸರಿಯಾಗಿದೆ, ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳಿ ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ಶಾಸನ ಸಭೆಯ ಮಂಜೂರಾತಿಯಿಲ್ಲದೆ ಹಣವನ್ನು ಖರ್ಚು ಮಾಡಿದರು. ಅದಕ್ಕೆ ಅಕೌಂಟೆಂಟ್ ಜನರಲ್ ಅವರು ಈ ಹಣವನ್ನು ಹೇಗೆ ಖರ್ಚು ಮಾಡಿದಿರಿ, ಇಷ್ಟು ಬುದ್ಧಿವಂತರಾದ ಹಣಕಾಸಿನ ಮಂತ್ರಿಗಳಾಗಿ ಯಾವ ಮಂತ್ರಿಗಳ ಒತ್ತಾಯಕ್ಕೆ ಸಿಕ್ಕಿ ಈ ಹಣವನ್ನು ಖರ್ಚು ಮಾಡಿದಿರಿ ಎಂದು ಕೇಳಿದರು. ಆಗ ಈ ಒಂದು ಸಪ್ಲಿಮೆಂಟರಿ ಬಡ್ಜೆಟ್ಟನ್ನು ನಮ್ಮ ಮುಂದೆ ತಂದು ಅದನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳಿ ಎಂದರು. ಇದರೊಳಗೆ 188 chassis ಕೊಂಡುಕೊಳ್ಳಲು ಹಣವನ್ನು ಕೇಳಿ, ಇದು ಮೊದಲನೆಯ ಹಂತ, ಎರಡನೆಯ ಹಂತದಲ್ಲಿ ಯಾರಿಗೆ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಯೋಚನೆ ಮಾಡುತ್ತೇವೆಂದು ಹೇಳಿದರು. ನಮ್ಮ ಹಾಗೆಯೇ ನಿಮಗೂ ದೇಶಾಭಿಮಾನವಿದೆ; ನಮ್ಮ ಹಾಗೆಯೇ ಈ ದೇಶವನ್ನು ಕಟ್ಟಬೇಕೆಂಬ ಇಚ್ಛೆಯಿದೆ, ಆದುದರಿಂದಲೇ ನಿಮ್ಮನ್ನು ಜನತೆ ಇಲ್ಲಿಗೆ ಕಳಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಇಂಥ ಒಳ್ಳೆಯ ಇಚ್ಛೆಯಿರುವ ಜನ ತಪ್ಪುಹಾದಿ ಹಿಡಿಯುವುದು ನ್ಯಾಯವೇ ಎಂದು ಕೇಳುತ್ತೇವೆ. ನಾಲ್ಕು ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ತಂದಿರುವ ಯಾವುದಾದರೂ ಸಪ್ಲಿಮೆಂಟರಿ ಡಿಮಾಂಡ್‌ನಲ್ಲಿ, ಮೊನ್ನೆಯ ದಿನ ತಂದಿದ್ದಂತೆ ಹದಿನಾರು ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳ ಬೇಡಿಕೆಯಿಟ್ಟಿರಲಿ ಅದರ ಅರ್ಧದಷ್ಟನ್ನಾದರೂ ಕೇಳಿದ್ದಾರೆಯೇ ?

ಶ್ರೀ ಟಿ. ಮರಿಯಪ್ಪ.—ಸ್ವಾಮಿ, ಸಪ್ಲಿಮೆಂಟರಿ ಬೇಡಿಕೆ ಮುಗಿದು ಹೋಯಿತು.

Sri C. J. MUCKANNAPPA.—This is the information that I am giving to my friend Sri T. Mariappa, the great Finance Minister of our State, the architect of finance.

188 ಚಾಸಿಗಳಿಗೆ 44 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿ ಹಣವನ್ನೂ ಕಂಟಿಂಜೆನ್ಸಿ ಫಂಡಿನಿಂದ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಹಿಂದೆ surplus budget ತೋರಿಸಿ. ದೇಶದಲ್ಲಿ ನಾನು ಎಷ್ಟರಮಟ್ಟಿಗೆ ಕೆಲಸಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಹಣಕಾಸಿನ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಎಷ್ಟು ಸುಭದ್ರವಾಗಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ಆಮೇಲೆ ಸಪ್ಲಿಮೆಂಟರಿ ಡಿಮ್ಯಾಂಡನ್ನು ತಂದರು. ಈಗ ವರ್ಷದ ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ಮತ್ತೆ ಸಪ್ಲಿಮೆಂಟರಿ ಡಿಮ್ಯಾಂಡನ್ನು ತಂದು ಅದರಲ್ಲಿ 188 ಚಾಸಿಗಳಿಗೆ 44 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿ ಕಂಟಿಂಜೆನ್ಸಿ ಫಂಡ್‌ನಿಂದ ಕೊಟ್ಟು ಕೊಂಡುಕೊಂಡಿದ್ದೇವೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಒಪ್ಪಿಗೆ ಕೊಡಿ ಎಂದು ಕೇಳಿದರು. ಬಿಜಾಪುರ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ ಕ್ಷಾಮ ಡಾಮರಗಳ ಪರಿಹಾರ ಕಾರ್ಯಗಳಿಗಾಗಿ 37 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿ ತೆಗೆದು ಕೊಂಡಿದ್ದೇವೆಂದು ಹೇಳಿದರು. ಎರಡು ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳ Contingency Fund Bill ನಮ್ಮ ಮುಂದೆ ಬಂದಾಗ, ಇದೇ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಇದೇ ಮಂತ್ರಿಮಂಡಲ ನಮಗೆ ಒಂದು ಆಶ್ವಾಸನೆಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟರು. ಏನೆಂದರೆ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಕ್ಷಾಮ ಡಾಮರಗಳು ಬಂದಾಗ, ಉತ್ಕಟ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಉಂಟಾದಾಗ ಮಾತ್ರ contingency fund ನಿಂದ ಹಣವನ್ನು ತೆಗೆದು ಕೊಳ್ಳುತ್ತೇವೆ, ಇಲ್ಲದೆ ಇತರ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ಮುಟ್ಟುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಿದರು. ಇವೊತ್ತು ಈ ಫಂಡಿನಿಂದ ಹಣವನ್ನು ಏತಕ್ಕೆ ಉಪಯೋಗಿಸುತ್ತಿದ್ದೀರಿ, ಕೆರೆ ಕಟ್ಟುವುದಕ್ಕಾಗಿಯೇ, ಕಾಲುವೆಯನ್ನು ತೋಡಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿಯೇ ಅಥವಾ ಯಾರದೋ ಒತ್ತಾಯಕ್ಕಾಗಿ, ಅವರನ್ನು ಸಮಾಧಾನ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೋಸ್ಕರ contingency fund ನಿಂದ ಹಣವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದು ಸರಿಯೇ ಎಂದು ಸರ್ಕಾರವನ್ನು ಕೇಳುತ್ತೇನೆ.

1-1-57 ರಿಂದ ಪುನರ್ವಿಮರ್ಶೆ ಮಾಡಿದ ಮತ್ತು ಈಗ ಪುನಃ ಪುನರ್ವಿಮರ್ಶೆ ಮಾಡಿರುವ ಸಂಬಳ ಸಾರಿಗೆಗಳಿಂದ ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ನಾನ್‌ಗೆಜೆಟೆಡ್ ಅಧಿಕಾರಿಗಳಿಗೆ ಅನುಕೂಲವಾಗಿಲ್ಲ. 300 ರೂಪಾಯಿಗಳಿಗೆ ಮೇಲ್ಪಟ್ಟು ಸಂಬಳ ಬರುವವರಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಅನುಕೂಲವಾಗಿದೆಯೇ ವಿನಾ ಅದಕ್ಕಿಂತ ಕಡಮೆ ಸಂಬಳ ಬರುವವರಿಗೆ ಯಾವ ವಿಧದಲ್ಲಿಯೂ ಅನುಕೂಲವಾಗಿಲ್ಲ. Polytechnic ತೆಗೆದುಕೊಂಡರೆ ಒಬ್ಬರಿಗೆ 660 ರೂಪಾಯಿ ಸ್ಕೇಲ್ ಕೊಡುತ್ತೀರಿ. ಅವರಿಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ಅರ್ಹತೆಯಿರುವವರಿಗೆ 550 ರೂಪಾಯಿ ಸ್ಕೇಲ್ ಕೊಡುತ್ತೀರಿ. ಹಾಗೆಯೇ ಸರ್ವೇಯರುಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡರೆ 1957 ರಲ್ಲಿದ್ದುದಕ್ಕಿಂತ ಐದು ರೂಪಾಯಿ ಕಡಮೆ ಮಾಡಿ, 57 ರಲ್ಲಿ ಯಾರಿಗೋ ಬಿಟ್ಟಿದ್ದಿರೋ ಅವರಿಗೆ 15 ರೂಪಾಯಿ ಜಾಸ್ತಿ ಮಾಡಿದ್ದೀರಿ. ನನ್ನ ಹತ್ತಿರ ಅಂಕಿ ಅಂಶಗಳಿವೆ. ಹಣಕಾಸಿನ ಮಂತ್ರಿಗಳ ಚೇಂಬರಿನಲ್ಲಿ ಅದನ್ನೆಲ್ಲ ಬೇಕಾದರೆ ತೋರಿಸಿ ಹೇ ಕಮಿಟಿ ವರದಿಯಲ್ಲಿನ ಲೋಪ ದೋಷಗಳನ್ನು ತೋರಿಸಿ ಕೊಡುತ್ತೇನೆ. ಬಡ್ಜೆಟ್ಟಿನ ಮೇಲೆ ಚರ್ಚೆ ಮಾಡಲು ಅವಕಾಶ ಕಲ್ಪಿಸಿಕೊಟ್ಟಿದ್ದಕ್ಕಾಗಿ ಅಧ್ಯಕ್ಷರಿಗೆ ವಂದಿಸಿ ನನ್ನ ಮಾತನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

†Sri F. H. MOHSIN (Hubli).—Mr. Speaker, Sir, I rise here to support the Budget presented to the House by the Finance Minister of our State. I have to call it a bold budget because in the present circumstances and especially when elections are nearing...

Sri B. K. PUTTARAMAIYA.—Again I have to stand up, Sir,...ನಮಗೆ ನ್ಯಾಯ ಸ್ವಲ್ಪ ಕಡಿಮೆಯಾಗುತ್ತಿದೆ.

Mr. DEPUTY SPEAKER.—He does not yield.

Sri B. K. PUTTARAMAIYA.—I rise to a point of order, Sir, ಮೊದಲು ಆ ಕಡೆ ಇಬ್ಬರಿಗೆ ಮಾತನಾಡಲು ಅವಕಾಶ ಕೊಟ್ಟಿರಿ. ಹಿಂದಿನಿಂದ ಬರುತ್ತಿದ್ದ ಸಂಪ್ರದಾಯವನ್ನು ಬದಲಾಯಿಸುತ್ತಿದ್ದೀರಿ.

ಉಪಾಧ್ಯಕ್ಷರು.—ನಿನ್ನೆ ತಾವು ಮಾತನಾಡಿದ್ದೀರಿ. ಇವೊತ್ತು ಕೆಲವರು ಮಾತನಾಡಿದ್ದಾರೆ....

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಕೆ. ಪುಟ್ಟರಾಮಯ್ಯ.—ನನ್ನನ್ನು ಏಕೆ ಸೇರಿಸುತ್ತೀರಿ. ? I have got a special privilege. Please do not take me into account in regard to this.

ಉಪಾಧ್ಯಕ್ಷರು.—ಎಂಥ " privilege "?

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಕೆ. ಪುಟ್ಟರಾಮಯ್ಯ.—ನಾನು ವಿರೋಧಪಕ್ಷದ ನಾಯಕನಾದುದರಿಂದ ನನಗೆ ಒಂದು ಸ್ಪೆಷಲ್ ಪ್ರಿವಿಲೆಜ್ ಇದೆ. ಇದುವರೆಗೂ ಈ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ನಡೆಸಿಕೊಂಡು ಬರುತ್ತಿದ್ದ ಸಂಪ್ರದಾಯದಲ್ಲಿ ಬದಲಾವಣೆಯಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಸ್ವಲ್ಪ ವಿಷಾದವಾಗುತ್ತದೆ.

ಉಪಾಧ್ಯಕ್ಷರು.—ಏನೂ ಬದಲಾವಣೆ ಮಾಡಿಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಕೆ. ಪುಟ್ಟರಾಮಯ್ಯ.—ಏಕೆ ಆಗಿಲ್ಲ ಸ್ವಾಮಿ, ದಯವಿಟ್ಟು ಕೇಳಬೇಕು. ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಪಕ್ಷದ ಸದಸ್ಯರಿಗೆ ಒಬ್ಬರಿಗೆ ಮಾತನಾಡಲು ಅವಕಾಶ ಕೊಟ್ಟಾಗ ಎದುರು ಪಕ್ಷದ ಕಡೆ ಪಿ.ಎಸ್.ಪಿ. ಯವರಿಗೆ ಒಬ್ಬರಿಗಾಗಲೀ, ಸ್ವತಂತ್ರ ಸದಸ್ಯರಿಗೊಬ್ಬರಿಗಾಗಲೀ ಅವಕಾಶ ದೊರೆಯುತ್ತಿತ್ತು. ಈ ದಿನ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಪಕ್ಷದ ಕಡೆ ಇಬ್ಬರಿಗೆ ಅವಕಾಶ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೀರಿ.

ಉಪಾಧ್ಯಕ್ಷರು.—ನೀವು ತಪ್ಪು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದೀರಿ. ಈ ಕಡೆ 50% ಆ ಕಡೆ 50% ಅವಕಾಶ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಕೆ. ಪುಟ್ಟರಾಮಯ್ಯ.—ಆ ರೀತಿಯಾಗಿ ಅವಕಾಶ ಕೊಡುತ್ತಿಲ್ಲವೆಂದೇ ನಾನು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. But if you say that, I have got to keep quiet.

Sri F. H. Mohsin.—Sir, I was complimenting the Finance Minister for presenting this bold budget to this House. I call this a bold budget, because, usually in the last year of the tenure of this House and also when the elections are nearing, it is the practice in every State to present a surplus budget. But unusually, our Finance Minister has made himself bold to present a deficit budget and that would inevitably bring in more taxes to the people. Of course my friends on the opposite site may make much benefit out of it during the election campaign. But afterwards, they will realise that it was for the good of the State that such a deficit budget was presented to the House.

I may say Sir, that we have acceeded to the Plan and when we want that the Third Plan to come into existence, especially when we are on the threshold of the Third Plan, it is inevitable for any Finance Minister to present this deficit budget. It is also inevitable that we have to go before the people with new tax proposals. If we want more amenities and more development, we should be prepared for more taxes. I do not think any body can be justified in objecting to the new tax measures when the Finance Minister is inclined to bring in future. He has presented a deficit budget showing a deficit of Rs. 431.52 lakhs and he wants to make up the deficit by a surcharge on land revenue and by an increase in the electricity rates. Further the Economy and Resources Committee is also there to find out the resources to make up this deficit.

If we look back, we must congratulate ourselves on our achievements in the Second Five Year Plan. The Finance Minister has shown in Annexure A of his speech the targets and the achievements of the second plan. If one looks into them, none of the Opposition members would have anything to say against the Government. I may point out here one or two items. In the matter of foodgrains the target was 5 lakhs tons and we have achieved that target. In Agriculture also the target has been more or less achieved. In Co-operation also the same is the case. In Community Development also the State has nearly achieved the target. Even in major and medium irrigation the target was 6.72 lakhs of acres and we have brought under irrigation 6.24 lakhs of acres and thus we have nearly achieved the target. In Mineral Development the target was 50,000 tons and the achievement is 1,75,000 tons. We have crossed the target by more than 3 times. So if we look to the achievements, we cannot say anything against the Government.

Sri C. K. Rajaiah Shetty.—Do you know that Sri Shriman Narain said in Coimbatore that the figures are faulty ?

Sri T. Mariappa.—He is a nice man. Don't quote him for all purposes.

Sri F. H. Mohsin.—If my friends do not believe the figures given here, I have nothing to say. I do not know from what source they get their figures.

Sri M. RAMAPPA.—What are the results? Have the foodgrain prices come down?

Sri F. H. MOHSIN.—The Opposition members are always there to crisicise us, but where some good has been done they should be fair to the Government and they must praise the Government.

Now I have got to say something about the general administration. In my opinion the general administration has slightly improved, but it is not up to the mark. I join my friend Sri Mallaradhya when he says that many letters are not even acknowledged. It was also my misfortune to get this treatment. If the Hon'ble Members of the Assembly cannot get acknowledgments for their letters and representations, what about the common man?

Sri C. J. MUCKANNAPPA.—What do you say about your Government?

Sri F. H. MOHSIN.—Of course, I praise the Government for the good things, but wherever it has gone wrong it is my duty also to point out the mistake. In this regard I feel that there is room for improvement in general administration in the Secretariat. I have seen the Secretariat machinery. I do not want to criticise one or two departments, but the whole machinery is such that papers do not move unless somebody comes and starts the motion. Everybody is affected by this practice. People who have sent representations are required to come by rail or bus to the Secretariat to make their representations move. Nowadays we find buses and trains full because of this. This is a very sorry state of affairs. The common man always judges the administration by the treatment that he gets. If the Government have at least the courtesy to acknowledge receipt of the representations, they would be quite pleased. It does not matter whether they get an affirmative reply or a negative reply, but they want acknowledgement of their representations. It was my misfortune that my own representations were misplaced and not at all traced and I had to give a second representation. If this is how the Government machinery works, the common man will not be pleased with the administration. I appeal to you to gear up the machinery and see that no arrears are left and all papers are disposed of very expeditiously. I feel that there is some defect in the method of working. There is no Inward or Outward register. If there had been an Inward and an Outward Register then papers could be traced. I have myself been a victim on account of the non-existence of these Inward and Outward Registers and I could not even trace my papers. I am told that some matters are pending decision for the last 4 to 5 years. I may here cite an instance. There is a representation by a certain set of officers who were confirmed in the Bombay State before integration on 20th October 1956. On 20th October 1956 some officers were confirmed as Tahsildars and on 31st October they were deconfirmed. They came in appeal to this Government because after 31st October the Government that could decide upon this matter was the Mysore Government. So on 1st November 1956 an

(Sri F. H. Mohsin)

appeal was filed with this Government, but to this day that representation has not been decided at all and the officers have even retired in the meanwhile. They were tossed from one place to another and ultimately they went on retirement. I may state one concrete instance of one Sri Shetty and Sri Faruqi. These were the two persons who officiated as Assistant Commissioners at the time of retirement, but even to this day they were not confirmed as even Tahsildars. I went with their representations a number of times to the Chief Minister, the Revenue Minister and other Ministers, but none of them could help. Even if those persons had got a negative reply for their representations that would have been enough as by that they could have approached the court for justice, but the Government do not have the courtesy even to give a negative reply to them. This is very strange. I was tired of approaching the Ministers in the Secretariat for this purpose. They wanted only a reply, affirmative or negative and I think they were just in asking for a reply. There are several such instances in the Secretariat. This tells upon the administration very badly. I appeal to you to mend this state of affairs and see that papers are disposed of in any manner very expeditiously.

As regards promotions and equation of posts also, the same thing was done. Unless the officer came here and sat for 15 days, his own paper could not move. For years promotions have not taken place; junior man becomes senior and when representations are made, the reply is 'Let the seniority list be finalised'. I am afraid finalisation will not be done even in ten years. During this period many injustices have been done and even if yon bring to notice. there is nobody to set right the injustice. The principle of seniority should be followed strictly. Any man is picked up and placed in a higher place. I would appeal to the Government to stop immediately this tendency.

As regards revision of pay scales, I congratulate the Finance Minister for having brought into effect the scales of pay immediately. However there has been a sense of frustration among the officials of the integrated areas that they have not got any advantage out of the pay scales. Their pay scales are all ready high and these pay scales now brought into force have not given them and advantage. That is the sense prevailing in the officials of the integrated areas.

Sri T. Mariappa.—The idea itself was that low scales ought to be upgraded. It is difficult even to reach the level of Bombay pay scales.

Sri F. H. Mohsin.—I am saying about the non-gazetted cadres. In regard to the cadres of Second Division and First Division Clerks and Superintendents, the Bombay scales are higher. After all, the pay scales are brought into effect only with a view to giving relief to the non-gazetted people as a whole and not to the officials of any particular area.

Sri T. MARIAPPA.—It is difficult to come up even to the level of Madras and Bombay.

Sri F. H. MOHSIN.—Otherwise, it would mean relief only to the officials of old Mysore. The pay scales were only meant for giving relief to old Mysore officials.

Sri T. MARIAPPA.—Lower scales were upgraded. In fact, it benefits the major section of officials.

Sri F. H. MOHSIN.—I only appeal to the Government to see that the officials coming from integrated areas also get some relief when the pay fixation is there. Some relief should be given to the officials of integrated areas also.

Another thing is when the Central Government servants are working in Bangalore and other parts of the State and their work is also identical with the work of the State Government servants, I do not see any reason why there should be any difference in pay and other emoluments. We have asserted the principle of giving same pay for the same work.

Sri T. MARIAPPA.—Even the Central Pay Commission makes a distinction. It all depends upon the employer and his capacity to pay. Even the Central Pay Commission has not said 'equal pay for equal work'.

Sri F. H. MOHSIN.—Anyway, equal pay for equal work should be the policy. I think our Government should adopt such pay scales as would satisfy all sections.

Sri T. SUBRAMANYA (Minister for Development and Local Self Government).—Equal pay for equal work from the same establishment.

Sri F H. MOHSIN.—They may be servants of the Central Government or the State Government. When the work load is the same, same pay should be given.

I shall now pass on to the administration of the Police Department. I am very sorry to state that the administration of the Police Department has gone from bad to worse. It is always bad and it has now gone to worse. I may state that the Police department i full of corruption; about 99 per cent ; one per cent might be good. The officers concerned and the Government may not agree with me but in their heart of hearts, I am sure they feel likewise. I would like to state an interesting story about this. When I had been to Chintamani constituency along with Sri Kadidal Manjappa for election propaganda one year back, we had gone in a private taxi. While coming back, u fortunately our car did not move because one of the tyres burst out and then we managed to get a lift in a goods truck ; on that road we could not find any other vehicle. Unfortunately, the goods truck driver did not know that the persou who was sitting by his side was a Minister and unfortunately by the side of the Minister I was sitting. When the truck passed through

(Sri F. H. Mohsin)

every village, one Constable halted the truck and took his mamool' in the very presence of the Minister and by the time we reached Bangalore, I think the driver had to satisfy half a dozen Constables. This is the sort of thing that goes o every day. It is within the common experience of every man including the Miniser. This is the sort of thing going on not only in the traffic but even in other aspects. I am saying with experience because I am a practising lawyer. When a complainant approaches the Police, sometimes he has to become accused himself; atherwise, he has to pay heavy penalty. And when a man is arrested even for a bailable offence, if he has to get out of the Police Station, he has to pay some fine there. This is the sort of administration in the Police department. The liquor business has brought in fortune. It is a gold mine for them. Wherever prohibition is prevailing, they are minting money; it is a gold mine. I am told that in big cities where prohibition is in force there is regular mamool. I think you u derstand what 'mamool' is. Especially in big towns and cities, the Sub-Inspectors and Inspectors are paid imamool' regularly. It is hign time that we put an end to this practice and I hope our able Minister Sri Channabasapha will set right this department with the help of th Prohibition Minister also.

Another menance that we found was about the crop destruction at Hubli. There has been crop destruction by animals and by ex-criminal tribes. Many persons, many big agriculturists had to lose their crops and the Police did not give timely aid. I hope Government will do all that is necessary for protecting crops and perons also.

In general I may say, in big cities like Hubli and Dharwar there are incidents of robery, dacoity and even I was a victim of it; a soda bottle was thrown at me.

Mr. Deputy Speaker.—The Hon'ble Member may continue his speech to-morrow for five minutes.

The House will now rise and meet tomorrow at 1 p. m.

The House adjourned at Six of the Clock to meet again at One of the Clock on Wednesday, the 22nd March 1961.